

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

XV legislatura · primer període · sèrie C · número ****

Comissió d'Afers Institucionals

Sessió 28, dilluns 2 de març de 2026

Presidència de la I. Sra. Judith Toronjo i Nofuentes

Sessió 28 de la CAI

La sessió de la Comissió d'Afers Institucionals (CAI) s'obre a ****. Presideix Judith Toronjo i Nofuentes, acompanyada de la vicepresidenta, Gisela Navarro Fuster, i del secretari, Oriol López Mayolas. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents [Alberto Bondesio Martínez](#), [Cristòfol Gimeno Iglesias](#), [Ivana Martínez Valverde](#) i [Ferran Pedret i Santos](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Albert Batet i Canadell](#), [Agustí Colomines i Companys](#) i [Glòria Freixa i Vilardell](#), pel G. P. de Junts; [Josep M. Jové Lladó](#) i [Marta Vilalta i Torres](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Alejandro Fernández Álvarez](#) i [Juan Fernández Benítez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Joan Garriga Doménech](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns; [Dani Cornellà Detrell](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (Tram. 200-00022/15). Departament de la Presidència. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC)

La presidenta

Molt bon dia a tothom. Si els sembla, comencem la Comissió d'Afers Institucionals d'avui dilluns 2 de març.

Abans de començar amb l'ordre del dia que avui tenim en aquesta sessió informativa per part del conseller, demanaria a tots els grups parlamentaris si poden notificar aquesta mesa alguna substitució durant la jornada.

Glòria Freixa i Vilardell

Sí, des de Junts per Catalunya, la diputada Montse Ortiz substitueix el diputat Albert Batet.

Ivana Martínez Valverde

Sí, presidenta. El diputat Jesús Becerra substitueix el diputat Ferran Pedret.

La presidenta

No havent més substitucions, començaríem aquest ordre del dia, amb un punt únic, que és el projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026, amb aquesta compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen.

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026

200-00022/15

Ens acompanya, en aquest cas, el conseller de Presidència, conjuntament amb l'equip de la conselleria. Molt benvingut, en aquest cas, el conseller Dalmau. Avui, per un temps d'una hora aproximadament o màxim, podrà fer aquesta exposició inicial del projecte de llei de pressupostos de la Generalitat. I també m'avanço per explicar a la resta dels grups que després obriríem un torn de fins a deu minuts per grup parlamentari i hi hauria una resposta seguidament de trenta minuts per part del conseller, amb un nou torn de cinc minuts i amb una clausura per part del conseller.

Així que sense allargar-nos més, molt benvingut, conseller, en aquesta Comissió d'Afers Institucionals i endavant. Gràcies.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, presidenta d'aquesta comissió. Membres de la Mesa de la Comissió d'Afers Institucionals, portaveus, diputats i diputades i membres del Departament que m'acompanyen, especialment a la secretaria general del Departament de la Presidència i mà dreta del meu departament i persona clau en l'elaboració dels pressupostos, així com l'equip del departament que m'acompanya: el secretari de Governos Locals i Relacions amb l'Aran, el secretari de Mitjans de Comunicació i Difusió, la secretaria de Funció Pública, la directora de Coordinació Interdepartamental, la directora de Serveis. Crec que hi ha algunes persones que estan arribant, el secretari de Telecomunicacions. Avui és un dia important per al Mobile World Congress i, per tant, bon dia a tots i totes.

Comparec avui davant de vostès en aquesta primera compareixença que comencem els consellers i conselleres, els membres del govern, per exposar les línies mestres del pressupost de la Generalitat per a l'any 2026 i també les prioritats de cadascun dels nostres departaments. Si m'ho permeten, faré una exposició general a l'inici sobre les grans magnituds del pressupost de la Generalitat i entraré en detall en quines són les prioritats i quines són les polítiques que assenyalen com a importants i rellevants impulsades pel conjunt del Departament de la Presidència, estructurat sobretot al voltant de les qüestions que tenen a veure, si m'ho permeten resumidament, en les qüestions que tenen a veure amb el món local i també amb les que tenen a veure amb la reforma de l'administració.

Però si em permeten, abans d'iniciar, fer una mica de context general, estem encara no fa dos anys, fa un any i mig que el Parlament de Catalunya va atorgar la confiança al molt honorable president de la Generalitat per iniciar el mandat d'aquest Govern. I ho va fer amb un mandat clar. El president va proposar als catalans i les catalanes i al conjunt de la cambra la necessitat de que Catalunya obrís una nova etapa. Una etapa en la que centréssim el país en algunes de les prioritats de fons que hem d'abordar –tinguin a veure amb la sanitat, amb l'educació, amb la transformació dels serveis públics, amb les infraestructures– i també amb l'objectiu, ho he dit, de fer-ho amb la mà estesa.

Érem conscients que el resultat electoral, tot i atorgar una majoria al grup parlamentari del partit dels socialistes, no era suficient per tenir majoria absoluta i

que requeria de poder arribar a acords. El país sempre s'ha construït des dels acords. El país sempre s'ha construït en els acords i m'han sentit dir en repetides ocasions, també en aquesta cambra, que sempre hi ha més valentia en l'acord que en el desacord. Que el país, per mirar endavant, per centrar les prioritats en els temes de fons que importen als ciutadans i ciutadanes, requereixen que arribem a acords entre persones que pensem diferent. Els acords s'arriben d'aquesta manera. S'arriben entre aquelles persones que tenim posicions diferents, que són legítimes, que són normals en democràcia, però que també ostentem aquesta capacitat que els ciutadans i ciutadanes ens demanen de poder arribar a acords.

I aquesta confiança va poder caminar fruit de dos acords d'investidura sustentats amb el grup dels Comuns i amb el grup d'Esquerra Republicana. I aquests dos grups els vull començar agraint el viatge que ha permès aquest any i mig d'avenços, de progrés social pel país, de presa de decisions en matèria –ho he dit– d'infraestructures, de reforç dels serveis públics i amb un desenvolupament legislatiu que hem anat presentant durant aquest any al Parlament. I ho dic també perquè en aquest exercici que el país obrís una nova etapa, també vaig dir que no ho volíem fer amb arrogància, que ho volíem fer amb humilitat, reconeixent el paper que tots els governs anteriors han tingut en la construcció nacional del país i en la construcció i en l'enfortiment dels serveis públics. No hauríem arribat aquí sense la contribució de tots els governs anteriors que hi ha hagut al país. I, per tant, faig extensiu des de les contribucions que van fer en el seu moment Convergència i posteriorment el grup de Junts i també el govern republicà del president Aragonès, de qui vàrem prendre el testimoni i, fruit del qual, algunes de les qüestions importants que nosaltres presentem en aquests pressupostos, però que també han format part del desplegament d'aquesta legislatura, han estat possibles.

I, per tant, vull començar també amb aquest reconeixement a la tasca de governs anteriors. Sempre ho hem dit, tots intentem contribuir al país de la millor manera que sabem, de la millor manera que podem, afegint el nostre accent, la nostra forma. Però també ens hem anat passant el relleu els uns als altres i, per tant, avui vull fer aquest agraïment especial i a més significativament el govern del que vam prendre el relleu, que va ser el Govern del president Aragonès.

Quan un fa un balanç de què ha passat en aquest any i mig, nosaltres els he de dir que fem un balanç en el què estem satisfets. Crec que hem assentat les bases d'un projecte de transformació social per al país, basat en aquest concepte de prosperitat compartida, basat en la idea de que el país ha de créixer econòmicament, però que aquest creixement ha de servir per repartir la riquesa i generar condicions d'igualtat. Que en un moment en què el món ja està prou complicat, nosaltres hem de ser capaços de donar certeses i, a la vegada, que hem de posar el creixement econòmic que està experimentant Catalunya al servei del reforçament dels serveis públics, al reforçament de les inversions que han de contribuir a la millora de la competitivitat de la innovació en el nostre país, però sobretot, a no deixar ningú enrere.

Crec que plegats hem abordat qüestions amb els grups que varen donar suport a la investidura i amb els quals ha estat possible arribar a acords al llarg de tot aquest any i mig en diferents iniciatives parlamentàries, hem pogut abordar algunes de les qüestions de fons que avui són a l'epicentre de les preocupacions de la ciutadania. Hem pogut abordar qüestions en matèria d'habitatge, que avui és la principal barrera de desigualtat que hi ha en el nostre país. Sempre posem l'alerta sobre la possibilitat que la societat se'ns trenqui si no som capaços de donar una resposta contundent. En matèria d'habitatge ha sigut possible perquè hem arribat a acords amb les formacions progressistes i les formacions d'esquerra en aquest país. Hem sigut capaços d'arribar a acords en matèria com pot ser l'àmbit de les rodalies. L'experiència viscuda en aquest darrer mes demostra encara més la necessitat que les que donem un canvi de full en el full de ruta que tenim en matèria d'infraestructures i que fem un punt d'inflexió en la qüestió de rodalies en el país, que passa per avançar i aprofundir en aquest traspàs que hem iniciat, que ha sigut també fruit d'un acord amb Esquerra Republicana. O també, com ha pogut ser l'acord en matèria de finançament, que ha sigut un acord rellevant, arribat també amb el grup d'Esquerra Republicana i el Govern, amb col·laboració amb el Govern d'Espanya, que situa aquesta xifra de 4.700 milions més damunt de la taula per poder enfortir els serveis públics.

Aquest és el balanç d'aquest any i mig. Són moltes les qüestions que hem iniciat. Són molts els projectes que hem començat i els he de dir que encara són moltes les coses que tenim per fer. El Govern se'n sent orgullós, el reivindica i, a més, reivindica

la cultura de l'acord, especialment amb el conjunt dels grups de la cambra. Sempre ho hem dit, no ens tanquem a ser capaços d'arribar a acords en les diferents iniciatives legislatives amb el conjunt de la Cambra, però especialment durant aquest any i mig, amb els grups que han donat suport a la investidura, ja sigui amb el grup dels Comuns i amb el grup d'Esquerra Republicana, amb el qual volia fer aquest inici una reivindicació de la feina feta.

I faig la reivindicació de la feina feta perquè crec que en queda molta per fer. El país ho necessita. El país ho demana, ho demana el món municipal. Ho demanen els agents econòmics i socials. Ho demanen els sindicats. Ho demanen les patronals. Hi ha camí per fer. El país necessita seguir obrint un horitzó d'estabilitat que posi les prioritats del país en el seu reflex, també en l'àmbit pressupostari.

I això és el que em permet avui, després de fer aquest balanç sobre com ha estat aquest any i mig després de la investidura del president Illa, que va rebre la confiança majoritària d'aquesta cambra, dir-los que, per seguir avançant, el país

Fitxer 2

necessita pressupostos. Els pressupostos amb els quals venim gestionant són els pressupostos de l'any 2023. Són els pressupostos realitzats per un govern anterior a aquest. que no reflecteixen les prioritats en l'ordenament, diguem-ne, institucional, l'arquitectura que s'ha dissenyat del Govern, i, per tant, el país necessita pressupostos. I no és una consigna política –si m'ho permeten–: és una necessitat institucional, econòmica i social. Des de l'any 2023 el país no ha disposat d'uns pressupostos aprovats pel Parlament i aquesta situació ha obligat a aquest Govern a funcionar a través de fins a tres suplements de crèdits extraordinaris, i remarco el seu caràcter d'extraordinaris.

El mecanisme dels suplements de crèdit, òbviament, ha permès garantir la continuïtat dels serveis públics essencials i potenciar algunes polítiques públiques prioritàries per al Govern, i m'atreveiria a dir que per a la majoria de la cambra. Tant és així que aquests suplements de crèdit han estat acordats –tres– amb els grups, també de nou, dels Comuns i d'Esquerra Republicana. Parlem de l'habitatge, el foment del català o el reforç de la musculatura financera dels nostres ajuntaments.

Però diguem-ho tot: no es poden substituir uns pressupostos per un suplement de crèdit. I és per això que, amb aquesta convicció, pensem que el suplement de crèdit és una eina que ens ha permès gestionar la contingència, però que el pressupost és una eina de país. I hem de decidir i hem de prendre una decisió: o es governa el país o es governa la contingència, i el Govern vol gestionar i vol governar el país. Volem arribar a un acord de pressupostos que sigui un acord de pressupostos de país. I aquests són els números que reflecteixen el pressupost que ara els hi presentem.

Els ciutadans i ciutadanes esperen de les institucions que arribem a acords. Crec que, al final del dia, ens han atorgat a tots nosaltres la confiança per defensar les nostres prioritats, però sobretot amb l'objectiu d'arribar a acords. I els he de dir que sense pressupostos costa que hi hagi planificació, que costa que hi hagi transformació i que hi hagi capacitat de desplegar polítiques públiques estructurals, que és en el que ha d'estar i està aquest Govern. I no implica, els hi he de dir, només la Generalitat: els ajuntaments no poden programar les inversions amb estabilitat, les entitats no poden planificar amb seguretat i l'Administració no pot abordar els reptes de país pendents. Per tant, els he de dir que no hi ha pla B: el pla A, el pla B i el pla C és que el país tingui pressupostos, i estenc la mà als grups que han donat la confiança al Govern perquè el país tingui pressupostos. El país necessita pressupostos, i l'obligació d'aquest Govern és posar damunt de la taula d'aquest Parlament un projecte de pressupostos obert a ser negociat, obert a ser dialogat, obert a ser acordat. Però el país necessita pressupostos. I ho fem amb la mà estesa –ho he dit– al Grup dels Comuns i al Grup d'Esquerra Republicana; també oberts a escoltar les propostes que els millorin, però vol dir, té a veure amb els grups que han donat la investidura, amb qui aquest Govern pretén aprovar aquests pressupostos.

Permetin-me fer un esbós general del context i, sobretot, del que suposa per al país aquest pressupost. També els he de dir que en un context en el que en les darreres vint-i-quatre, quaranta-vuit hores s'afegeixen factors d'inestabilitat. Ja fa temps que alertem que el món avança cap a un context de major inestabilitat que cada vegada suposa amenaces i reptes més contundents per al desenvolupament de la nostra economia, per a la capacitat exportadora de les nostres empreses –del sector primari al sector industrial als sectors més innovadors–, per a la capacitat d'atreure i retenir

talent, i també per al conjunt de polítiques que han de reforçar l'estat del benestar, des de les polítiques aranzelàries del Govern dels Estats Units, les polítiques proteccionistes que estan perjudicant la nostra indústria i els nostres agricultors. Ho dic també per aquells grups que són defensors en aquesta cambra de les tesis nord-americanes del president Trump. Cal recordar i cal remarcar que són els grups que defensen els interessos d'algú que està perjudicant els interessos de la indústria i dels agricultors i agricultores del nostre país i, per tant, d'un món que s'encamina cap a una major inestabilitat, més després de que en les darreres quaranta-vuit hores el conflicte que s'està vivint a l'Orient Mitjà suposa de nou amenaces en l'entorn macroeconòmic mundial, que tindrà efectes sobre l'economia europea i, per tant, també doncs amenaces per al conjunt de l'economia catalana. I és en aquests moments en els que hi han incerteses, és en aquests moments que hi ha inestabilitat que l'obligació dels governs, però també dels parlaments en els que se sustenten les majories en el país, és dotar d'estabilitat el país. El país només avançarà des de que tinguem tots plegats mirada llarga, estabilitat i capacitat d'arribar a acords. Ho repeteixo, acords entre persones que pensem diferent, però acords que han de permetre poder fer avançar el país.

En els darrers anys saben que creixem clarament per sobre de la mitjana europea i dels països del nostre entorn. El creixement mitjà de l'economia catalana l'any passat va ser d'un 2,7 per cent i vam tancar l'any amb un creixement del 2,4, per sobre del creixement interanual de països com França -1,1-, Itàlia -0,8- o Alemanya -el 0,4- o la pròpia zona euro, que creix un 1,3 interanual. La inflació interanual es manté estable i per sota dels darrers anys -2,5 el desembre passat- i l'índex de Gini, que mesura la desigualtat d'ingressos, es situa per sota de la mitjana de la zona euro, en el vint-i-nou per cent. És en aquesta línia que s'ha tingut en compte un escenari de creixement macroeconòmic del 2,1 i, d'acord amb el pla econòmic i financer, un dèficit del 0,1 i una regla de despesa del 3,5. Saben que compartim també amb els grups progressistes d'aquesta cambra -i crec que més enllà dels grups progressistes- la necessitat de reformar les regles fiscals europees, però han retornat les regles fiscals europees que requereixen aquest equilibri fiscal que, per tant, ens obliguen a plantejar aquest pressupost amb aquestes contingències, tenint a veure el marc d'estabilitat pressupostària fixat per la Comissió Europea.

Quant a les grans xifres del pressupost, voldria assenyalar-los que el pressupost contempla una despesa de quasi 50.000 milions, eh?, en concret, com podem veure en la diapositiva, 49.162, el que suposa un augment de 9.126 milions respecte al darrer pressupost, aprovat l'any 2023, el que vol dir un 22,8 per cent més. Veient aquestes xifres, com podem veure en la gràfica i, per tant, en l'evolució dels diferents pressupostos, crec que el país no pot renunciar objectivament a 9.000 milions que estan destinats a enfortir les polítiques de sanitat, les polítiques d'educació, les polítiques públiques d'aquest país i les infraestructures que el país necessita. I, tot i la finalització dels fons Next Generation, el pressupost del 2026 preveu una inversió de 4.146 milions d'euros. I faig un especial èmfasi en aquesta xifra, perquè aquest és un govern que creu en la política d'inversions, que ja va anunciar quan va fer el seu pla de govern que aquesta seria una orientació pressupostària que fixaria més recursos en la política d'inversions. Jo sempre ho he dit, quan un veu..., si vol veure la salut d'una empresa ha d'anar a veure el seu estat financer. Serveix per al país, per veure la salut de les finances públiques; podem anar veure la seva salut financera. Si volem veure el seu futur, cal mirar el seu pla d'inversions. Allà on determinem les inversions voldrà dir allà on estarem capitalitzant el nostre país. Serà allà on estarem posant els recursos que marcaran els projectes que s'han de construir demà. A darrere d'aquests 4.146 milions d'euros és on hi hauran els recursos per fer les inversions en matèria ferroviària, en matèria hospitalària, en matèria d'educació que s'han de reflectir durant els pròxims anys.

I, a més, tots vostès saben que, per la naturalesa dels projectes d'inversió que necessiten execucions en diferents plurianuals, són els pressupostos que fixaran a través d'aquestes inversions el relleu que ens anirem passant els uns als altres, de la mateixa manera que nosaltres hem pogut explicar com a balanç d'obra d'aquest Govern resultat de les inversions que varen iniciar governs anteriors, concretament, el Govern del president Aragonès. És el que hi ha darrere de l'ampliació de l'Hospital Joan XXIII a Tarragona, del bloc quirúrgic de Móra, del que hi ha darrere de l'Hospital Arnau de Vilanova. També els hi he de dir que forma part de la grandesa d'un país el fet de que ens anem passant el testimoni els uns en els altres fruit d'aquesta transformació que ha de ser constant.

És veritat que aquest Govern ha volgut posar un èmfasi especial en el capítol d'inversions. Per què? Ho hem dit: perquè és allà on demostrem a la ciutadania del país que estem fixant el full de ruta de futur de Catalunya. A darrere de la política d'inversions hi han les carreteres, hi han els hospitals, hi han els centres educatius, hi han els centres de recerca que s'han de construir. I, a més, ho fem arribant a un rècord d'inversions. Els he de dir que no correspon per a un pressupost com el de la Generalitat haver tingut històricament un volum d'inversions tan baix –gairebé hi han ajuntaments que han superat en nivell d'inversió el que feia la pròpia Generalitat–, i el nostre objectiu és anar portant aquest increment d'inversions allà on toca per capitalitzar el país. I ho fem en un moment en el que els fons Next Generation han arribat al seu final. És veritat que, fruit de la pandèmia, els anys 20, 21, es van rebre uns recursos addicionals provinents de la Unió Europea, pactats a través dels acords amb el Govern d'Espanya. Però aquesta és la primera vegada que arribem a una xifra de 4.146 milions d'inversió, que significa un increment del quaranta-cinc per cent respecte a l'any 2023. És possible, a més –els hi he de dir–, fruit d'un estalvi corrent del sector públic com feia anys que no vèiem. Estem parlant d'un estalvi de quasi 2.500 milions, que, perquè se'n facin una idea, en ple any de la pandèmia del covid, el 2020, l'estalvi de la Generalitat en despesa corrent va ser de 1.162 milions, fruit d'un context d'ajudes extraordinàries que, òbviament, no és comparable amb l'actual. Quan les prioritats d'inversió d'aquests 4.100 milions, allà on els hi deia que és on es pot veure el projecte de futur d'aquest Govern, van alineats amb les de la ciutadania del país.

Sense perjudici de les exposicions que faran la resta de companys i companyes del Govern, i només per deixar ben clares algunes de les prioritats del Govern, vull assenyalar-los que la inversió ferroviària i en transport públic ascendeix a 526 milions: 273 en l'àmbit ferroviari i 306 en carreteres; 463 milions en salut; 373 en educació universitària i no universitària, i 135 en seguretat i emergència. A darrere d'aquestes xifres hi ha la comissaria de Llançà, hi han els nous centres educatius que obrirem, la comissaria de Mollerussa, les polítiques d'habitatge en el conjunt del territori. Hi insisteixo, parlo molt més de la inversió directa. Què suposa això per al territori i per al conjunt del país? Doncs que hem garantit que totes les comarques

de Catalunya tenen un volum d'inversió real superior als valors del 2003, l'any de l'últim pressupost aprovat pel Parlament.

Com deuen comprendre, no puc anomenar totes les comarques del país, però esmentar algunes on creix la inversió. Algunes, a més, especialment fruit dels pressupostos del propi Departament de la Presidència, que es veuen reflectits en alguns dels projectes que comentarem posteriorment. Quasi creix un cent cinquanta per cent a l'Alt Empordà, amb més de 25 milions; un quatre-cents per cent en inversions addicionals al Baix Camp, amb més de 55,5 milions; creix la inversió en un cent cinc per cent en el Garraf, amb més de 11,6 milions, o quasi 4 milions més per al Moianès que en les previsions pressupostàries del 23, la qual cosa suposa un 250 per cent més. Al Pallars Jussà creix un cent per cent, la Ribera d'Ebre creix un cent per cent.

Per esmentar algun dels projectes concrets i aterrar tantes xifres, parlem del nou tramvia del Camp de Tarragona –101 milions–; de la construcció de vint-i-una escoles arreu del país –41 milions–; de la nova estació d'autobusos de Lleida, que aquest cap de setmana hem inaugurat i en les seves, diguem-ne, finalitzacions posteriors –8,5 milions–; del perllongament de la línia del Llobregat-Anoia de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya –101 milions–; de les noves residències per a la gent gran i d'obres de millora arreu del territori, també a Barcelona, per un total de 100 milions o dels 15 milions que es destinaran per acabar el Centre de Tractament de Residus Municipals de Girona. Aquestes xifres són fruit no només d'un context econòmic positiu, sinó també de la feina feta i –els hi he de dir– de la bona gestió. L'estalvi corrent permet finançar més inversions. El deute de la Generalitat vers el PIB segueix reduint-se, i encara ho farà més quan es materialitzi la condonació del FLA –no podem tenir que el cinquè departament de la Generalitat siguin els interessos del deute–, i, per tant, són recursos que hem d'ubicar a poder destinar a polítiques públiques.

També ha sigut possible quan mirem enrere i un diu que se sent orgullós dels acords que s'han assolit en aquest darrer any a l'acord amb Esquerra Republicana amb relació a la condonació del deute del FLA, que és un dels acords que Esquerra Republicana va fixar en la investidura en el Govern d'Espanya i que beneficiarà

concretament doncs també Catalunya amb aquesta condonació tan rellevant. I el període mitjà de pagament als proveïdors durant el 2025, els hi he de dir, és el més baix dels darrers anys, i se situa en els vint-i-vuit dies. Quan parlem de cuidar les nostres pimes, quan parlem de cuidar els nostres autònoms, quan parlem de lluitar contra la morositat, pagar a temps per part de l'Administració és la millor política que nosaltres podem fer. Tant de bo –tant de bo– tantes empreses grans del sector privat paguessin a les pimes com paga el Govern de la Generalitat, i això és fruit també de l'impacte de la bona gestió del conjunt del Govern, que ha aconseguit reduir aquesta xifra fins als vint-i-vuit dies, ja que veníem de xifres superiors als trenta, no?

Aquest és un pressupost, els hi he de dir, per a les persones; un pressupost que destina 6.714 euros/habitant de mitjana: 5.710 euros executats directament per la Generalitat i 1.004 a través del finançament local per finançar serveis socials bàsics o escoles bressol.

Em correspon també expressar, els hi he de dir, el meu agraïment en públic a l'equip del Departament d'Economia, a la consellera d'Economia, Alícia Romero, i al seu equip, especialment al secretari general del departament, en Juli Fernàndez, que han tingut la responsabilitat de configurar aquest pressupost. Saben que la negociació, sempre, parlamentària és complexa; la negociació dintre del Govern també té les seves complexitats. Tots voldríem que els nostres departaments creixessin més. Les necessitats del país sempre són infinites, les prioritats del país són infinites. Per això requerim temps per poder-nos anar passant el relleu els uns als altres en aquesta construcció col·lectiva que fem del país. Però també han tingut l'habilitat de poder presentar *els millors* pressupostos per al país havent acordat amb el conjunt dels departaments allà on s'han d'assentar les prioritats polítiques del Govern.

A ningú se li escapa que aquest pressupost avui no compta amb els seixanta-vuit vots necessaris per ser aprovats. M'hi he referit a l'inici de la meva intervenció: crec que en aquest any i mig s'ha fet molt bona feina amb el Grup dels Comuns i amb el Grup d'Esquerra Republicana. Crec que la feina que hem fet mereix que seguim treballant plegats i que el país segueixi funcionant al seu màxim rendiment i que per això calen pressupostos. Però és cert que avui no ens presentem en aquesta

comissió encara amb els seixanta-vuit vots necessaris. L'objectiu del Govern és aconseguir-los i estén la mà a tots els grups per poder-ho aconseguir. Vull també agrair especialment als sis diputats i diputades del Grup Parlamentari dels Comuns la capacitat que han tingut d'haver arribat a acords. No ha sigut fàcil, perquè –sempre ho dic– els acords arriben entre persones que pensen diferent, i podem tenir matisos diferents, però entenem la necessitat que té el país de seguir endavant, de poder tirar endavant i de poder fixar aquelles prioritats del país que tenen a veure amb l'habitatge i amb el transport públic. I això ha sigut gràcies, també, a haver arribat a un acord amb els Comuns, a qui els agraeixo també la valentia d'haver pogut entendre que, en aquest moment que té el país, el país no pot prescindir de tenir pressupostos. I, per tant, vull fer explícit el meu agraïment

Fitxer 3

al grup dels Comuns en aquesta necessitat de poder tirar el país endavant. I òbviament, també voldria donar les gràcies al meu grup parlamentari, el Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per avançar, per les seves aportacions i contribucions. Ha sigut també fruit també del diàleg amb el grup parlamentari que s'han pogut incorporar diferents propostes i iniciatives, especialment en l'àmbit territorial, que han permès presentar avui aquest pressupost.

I el grup d'Esquerra Republicana, torno a dir el mateix que m'he referit a l'inici, la nostra mà està estesa. La vocació d'aquest Govern és aprovar aquests pressupostos i aprovar-los amb vostès, i el nostre objectiu és que treballem plegats per dotar el país dels millors pressupostos que necessita. Catalunya no pot renunciar a tenir pressupostos, crec que convindrem tots, ho hem pensat tots. Així, quan hem tingut responsabilitats de Govern aquest grup parlamentari ha estès la mà sempre perquè hi hagin pressupostos al país i creiem que ara és el moment de fer-ho. Ho farem amb generositat, ho farem oberts a obrir totes les carpetes pressupostàries, però sí que els demanem i els estenem la mà perquè el país no renunciï a aquests 9.000 milions que necessitem per poder tirar endavant, i amb aquest objectiu seguirem treballant, ho hem dit, estem molt orgullosos de la feina que hem fet en aquest darrer any i mig i creiem que hi ha motius per seguir treballant plegats en aquesta

construcció de l'enfortiment dels serveis públics i aquests guanys en sobirania també en el conjunt del país.

Ara sí que, pel que fa estrictament al Departament de la Presidència, a continuació us presento les xifres i les nostres prioritats més rellevants. Tenim tres prioritats de país: reforçar la cohesió territorial, renovar l'administració i garantir la connectivitat i la seguretat digital. Fixo amb aquests tres àmbits perquè és, tot i les diferents secretaries, si em permeten fixar una mica les prioritats del nostre Departament, ho he dit, tenen a veure amb aquesta doble vocació: aprofundir en millorar el suport i el finançament en el món local, que és la principal prioritat del país. Quan el president parla de la prosperitat compartida significa que la prosperitat ha de ser compartida socialment, que el sol surti per tothom, que qui es llevi abans veurà el sol abans, però el sol ha de sortir per tothom, però també ha de sortir a tot arreu, i no podem tenir parts del país que viatgin o es quedin a una doble velocitat i per tant, necessitem que el país avanci de forma conjunta, i la millor eina que tenim és fer-ho a través del suport en el conjunt dels ajuntaments, i aquest és un pressupost que fixa sobretot un gran salt endavant en base al finançament dels ens locals, dels municipis, de les entitats municipals descentralitzades i dels consells comarcals del conjunt del país. I fixem aquestes prioritats no només en base a polítiques directes que farà el Govern, sinó també en base a les transferències que el Govern fixarà.

Si tornem a la pantalla anterior, en què entrarem en l'explicació del pressupost general del Departament, el global del pressupost del Departament de Presidència en aquests 1.051,2 milions, fet que suposa un increment del 30,23 per cent respecte a l'anterior pressupost, aprovat el 2023, i 244 milions més, un 12,66 respecte al pressupost final del 2025, que en total són 118 milions més. Aquí s'inclouen la part corresponent a la secció transversal relativa als increments retributius que es produeixen en aquest exercici, així com la corresponent del Fons addicional per al millorament de polítiques públiques. Aquest creixement respon a una voluntat clara de recuperar el temps, de reforçar les estructures clau del país i afrontar transformacions pendents dins de l'àmbit de les nostres competències. A més, els he de dir, és cert, perquè aquesta xifra dels 1.051 milions en el Departament de Presidència impacta, han de permetre que exclogui d'aquests 1.050 milions el pressupost de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, que formalment

s'inscriu en el pressupost del departament, tot i que s'exerceix el control de la corporació a través d'aquesta cambra, però que, com és lògic, és el pressupost que correspon a la pròpia corporació. D'acord amb el contracte programa vigent des de febrer del 2024 parlem de 350 milions de la Corporació Catalana, una mica més del 33 per cent del total del nostre pressupost.

Sense aquesta incorporació formal, tot i que necessària, el pressupost del Departament ascendeix a 701 milions i, per tant, és la xifra a la qual em referiré durant el conjunt de l'exposició un cop exclòs el pressupost de la pròpia corporació. Tots els capítols pressupostaris de despeses s'incrementen. Especialment, voldria destacar de nou el creixement de la inversió pròpia del Departament. De nou és on penso que nosaltres estem ubicant les prioritats de futur del conjunt del país i també aquelles que es poden veure en les competències pròpies del Departament de la Presidència. El capítol 6 d'inversió directa s'incrementa fins a la xifra de 47 milions i el capítol 7, de transferències de capital, s'incrementa un quaranta-set per cent fins als 31,5 milions en total, inversions de 78,5 milions d'euros del Departament de la Presidència.

I per secretaries el pressupost és el següent: governs locals i relacions amb l'Aran ascendeix a 351 milions; secretaria de Mitjans de Comunicació, 30,8; la Secretaria d'Administració i Funció Pública, amb un pressupost de 25 milions i la Secretaria de Telecomunicacions, 101 milions. En el cas de la Secretaria de Telecomunicacions s'hi afegeix que s'han anat esgotant alguns dels recursos provinents de fons europeus, per això veuran, diguem-ne, una petita disminució perquè s'ha anat reduint ja l'aportació de fons europeus i perquè s'ha anat executant tot el projecte de desplegament de la fibra òptica i per tant, queden aquelles partides d'inversió que tenen a veure amb el desplegament de la fibra òptica, encara pendent.

Voldria assenyalar-los també, per la seva dependència orgànica en el nostre Departament, que el pressupost del Govern incorpora amb caràcter transversal, un creixement molt important pel que fa al Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat, el CTTI, que parlem d'un pressupost de més de 1.000 milions –concretament 999, amb un milió més hauríem fet la xifra rodona– que revertirà en tots els departaments i que és un reflex de la importància que per al

Govern té la transformació digital en què estem immersos i que suposa un augment del seu pulmó pressupostari de 146 milions d'euros. És en el pressupost del CTTI, permetin-me que ho vulgui assenyalar, perquè moltes de les polítiques de transformació digital que estem abordant en el marc de la reforma, que un podria dir «el pressupost de la reforma on està?», a la Secretaria de Funció Pública és un pressupost rellevant per a les convocatòries que tenim en matèria d'oposicions, de la mateixa Secretaria de Telecomunicacions, però també perquè és un servei transversal d'aquests 1.000 milions d'euros, especialment en tota la inversió tecnològica que fem durant aquest exercici de l'any 2026. I per altra banda, també aportem l'aportació a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades en 475.000 euros, situant en els 4 milions i 500 milions d'euros addicionals al Consell Audiovisual de Catalunya fins al 6,2.

Entrant a fons en les prioritats del Departament. Sí, ho he dit abans, hi ha dues prioritats principals d'aquest Departament, una té a veure amb el reforç en el món local, fer que els ajuntaments del país avanci i perquè avanci els ajuntaments del país necessiten recursos, recursos que aquest pressupost contempla i fer que la transformació de la nostra administració, per fer la vida més fàcil als ciutadans i ciutadanes de Catalunya avanci, i per fer-ho calen també aquestes transformacions i aquestes inversions concretes per millorar el pressupost també en matèria de transformació tecnològica i digital, especialment en la irrupció de la intel·ligència artificial de la nostra organització.

Si m'ho permeten, ho diré així de clar: el pressupost del 2026 és un pressupost clarament municipalista, que posa el major nombre de recursos que s'ha destinat mai al servei dels ajuntaments del país. És el pressupost de la Generalitat que contempla el major increment de recursos de les darreres dècades al servei dels ajuntaments del país, en un moment en el que els ajuntaments ho necessiten, en un moment en el que els ajuntaments ens ho demanen, només fa falta parar l'orella al que ens demanen els alcaldes i alcaldesses per entendre que cal reforçar el sistema de finançament dels municipis. De fet, si alguna característica crec que defineix aquest compromís és, ho he dit, el compromís amb el món local. Com deia, pressupost del Departament de la Presidència, exclòs de la Corporació Catalana, són 700 milions, 351 milions dels quals aniran destinats al suport directe als ens

locals; al suport directe, els ens, els ens locals, el cinquanta per cent del pressupost del Departament, és a dir, 88,5 milions més que en el pressupost anterior del 2023, un trenta-tres per cent més. I si em pregunten quina és la primera prioritat del Departament o la principal prioritat és aquesta, la vertebració territorial del país.

Tinguem en compte, a més, que la resta de departaments també tenen, òbviament, partides destinades als ens locals, no és el nostre Departament l'únic exclusiu que té una relació amb els ens locals, és el Departament sobre el que recau el finançament dels ens locals, sobre el que recau el Fons de Cooperació Local, sobre el que recau el fons del PUOSC per fer les obres i serveis en el món local, però hi han moltes polítiques com el Pla de Barris i altres polítiques, o les ajudes esportives, que estan repartides en altres ajuntaments. El conjunt de recursos destinats directament a polítiques vinculades amb el territori, amb els ajuntaments del país són 7.700 milions d'euros. És un pressupost que contempla 7.700 milions d'euros en el seu destí pressupostari directament vinculat als ajuntaments. Estem parlant, òbviament, del repartiment dels ens locals en els ingressos de l'Estat, en les infraestructures esportives arreu del país, que ho he dit, en el Pla de Barris o en el programa de suport al transport públic de viatgers, per cert, acord també fruit dels acords que hem arribat de congelació de tarifes del transport públic amb el Grup Parlamentari dels Comuns. És un pressupost que suposa un salt històric en el finançament del món local, i és per aquest motiu que pensem que justament pels ajuntaments del país no podem deixar l'oportunitat de deixar a la caixa aquests recursos i que són recursos que s'han de posar en mans dels ajuntaments del país.

Com saben, el Govern ha fet un esforç important des de l'agost de 2024 cap al món local, que no només tindrà continuïtat, sinó que es veurà augmentat substancialment. Parlo de multiplicar per dos la dotació econòmica del PUOSC, que aquest any es disposa de 60 milions d'euros del pressupost. Sempre ho he dit, que quan hem presentat el PUOSC, una iniciativa començada amb la consellera Budó que el va recuperar, reforçat per la consellera Vilagrà, qui em va passar el testimoni del Departament i que, fruit també dels acords que hem arribat en els diferents suplementos de crèdit, ens ha permès augmentar-lo fins a aquesta xifra de 500 milions d'euros, 60 dels quals formen part de la partida del PUOSC d'aquest exercici pressupostari. Sempre hem sentit dir que el nom és un nom maleït en el que sobretot

hem de parlar de les inversions que es fan en les transformacions d'espai públic, en les transformacions de clavegueram, d'enllumenat, d'equipaments esportius, que es financen per part del PUOSC. Algunes ciutats mitjanes tenen un capítol d'inversions reforçat, molts municipis del país, les obres que faran durant aquesta legislatura són les obres que estan finançades amb recursos del PUOSC. Les inversions més grans que faran molts dels ajuntaments del país tenen a veure amb les transferències que es fa directament amb aquests fons de la Generalitat, que ha estat especialment desnivellat a favor dels municipis més petits, en favor dels municipis rurals del país, que són aquells que més necessitat tenen per poder aprovar. Així doncs, en el pressupost d'aquest any 60 milions d'euros previstos en les bases i per tant, també en aquest exercici.

Tot i així, saben que per primera vegada tots els ajuntaments del país n'han sigut beneficiaris, això m'ho han sentit explicar, a la que li hem afegit també la bonificació dels interessos del préstec de l'Institut Català de Finances, a través del qual hem fixat i hem determinat que un ajuntament, per molt que rebi una anualitat a l'any 27, 28 o 29, pugui rebre de forma avançada aquests recursos a través de l'Institut Català de Finances, havent sufragat els interessos d'aquest préstec per part del Govern de Catalunya.

Els volia també assenyalar el notable increment del Fons de Cooperació Local. El Fons de Cooperació Local per aquest any augmentarà fins als 185 milions d'euros, 39 milions més que la xifra prevista en el darrer pressupost. Recordaran que fa uns mesos van portar a validació al Parlament, fruit d'un acord previ amb Esquerra Republicana i els Comuns, de nou, els qui s'hi van sumar la immensa majoria de la resta de grups parlamentaris i que agraeixo, el decret llei que dotava aquests fons d'una dotació extraordinària de 22 milions. Això va permetre que l'any passat els ens locals rebessin un total de més de 168 milions només del Fons de Cooperació Local. Doncs bé, en aquests pressupost consolidem aquest augment i a més a més, hem fet un esforç addicional per afegir-hi encara 17 milions més, arribant al total que els deia dels 185 milions per al 2026. En aquest sentit, vull recordar-los que el Fons de Cooperació Local és l'instrument financer incondicionat més important del què disposa la Generalitat cap als ens locals. I dic els ens a consciència perquè, m'ho

han sentit dir, no només va destinat als ajuntaments, sinó també als consells comarcals i les entitats municipals descentralitzades.

En total són 1.055 ens locals de Catalunya els que se'n veuran beneficiats, amb un increment mitjà de quasi el vint-i-set per cent per entitat respecte al pressupost anterior. Només perquè en tinguin alguns exemples: Madremanya, el Gironès, rebrà 9.500 euros més que els que tenia pressupostats el 23; Vilaplana, al Baix Camp, passarà de rebre 49.000 euros als 61.000 euros; el Consell Comarcal de la Selva augmentarà quasi 360.000 euros, un trenta-u per cent més; o el del Bages, un trenta per cent més, sumant 352 mil euros més al poc més de mig milió de l'any 2023. Per tant, PUOSC i Fons de Cooperació Local i també compromís amb el món rural.

No cal que els digui que la Llei de l'Estatut dels municipis rurals també un compromís heretat del Govern republicà del president Aragonès, també dels dossiers que a mi em van entregar la vicepresidenta Vilagrà, ha sigut una de les grans normes que aquest Parlament ha aprovat. I també quan dic que agraeixo, em refereixo moltes vegades sempre als grups que han donat suport a la investidura, però ho vull també fer explícit a la resta de grups parlamentaris, també al grup de Junts, que han donat suport i han sigut impulsors també d'aquesta iniciativa a la seva relatora, a la comissió parlamentària, que també ha demostrat que és a través dels grans consensos de país que el país avança.

El Govern anterior va ser capaç de fixar en l'agenda del país un repte importantíssim que té a veure amb la cohesió territorial, també amb la cohesió social del nostre país a través dels municipis rurals, va ser capaç de portar un projecte que, fruit de la convocatòria electoral, va quedar interromput i que aquest Govern es va comprometre a reprendre tal com estava de l'anterior Govern, a posar-lo damunt de la taula i que ha sigut aprovat amb el conjunt dels grups dels grups de la Cambra, i aquesta ha de ser també a l'exercici pressupostari que permeti avançar en el finançament de l'Estatut dels municipis rurals. Vàrem aprovar la Llei, vàrem dir que la Llei era un pas molt important, però la Llei li calen recursos, i els recursos estan en el pressupost de l'any 2026. Aquest any mantenim

el programa perquè els municipis rurals encarreguin assistències tècniques.

Saben que assumint la manca de recursos humans dels ajuntaments més petits del país..., fa que no es pugui optar a una ajuda per a qualsevol àmbit concret. Parlem d'una línia de subvencions per millorar qualsevol equipament municipal, amb unes ajudes, per exemple, per situar punts de recàrrega de vehicles elèctrics. Quantes vegades ens ha passat, parlant amb alcaldes i alcaldesses del país, que ens diuen «renuncio a presentar-me a aquesta subvenció perquè no tinc capacitat tècnica, no tinc capacitat humana per tirar endavant un projecte executiu, per tirar endavant la licitació»? I el que hem volgut fer ha sigut dotar-los d'una ajuda d'assistències tècniques perquè ho puguin fer. Per cert, els he de dir que és una política que ha estat tot un èxit, perquè pensin que l'any passat es van donar 577 ajudes dels pocs més de sis-cents municipis de menys de dos mil habitants que hi ha a Catalunya.

Per als municipis rurals, el pressupost també incorpora una proposta que estem treballant amb el Departament d'Empresa i Treball i amb el Consell de Cambres de Catalunya amb relació a un pla pilot del que anomenem els «multiserveis» i els «multiespais». És a dir, assegurar que en aquells municipis rurals a on no hi ha ni un forn, ni un bar, ni una botiga iniciem tot un programa de suport perquè es puguin obrir iniciatives comercials que garanteixin la cohesió social i la cohesió econòmica en aquell territori. I aquesta és una de les novetats que incorporem, fruit també del diàleg amb les diferents entitats municipalistes del món rural, sigui en micropobles, sigui també a grups com han sigut eines de repoblament rural, amb qui hem acordat aquesta vocació d'iniciar un programa per garantir que en els municipis que no tenen un comerç, que no tenen un espai de restauració..., els ajudem a que, com a mínim..., a fixar les condicions econòmiques perquè es puguin generar aquests comerços que serveixin per assentar i arrelar la població en el territori, amb una dotació de 2,4 milions d'euros.

També voldria parlar-los dels projectes d'obres i serveis estratègics que farem en ajuntaments a través de diferents convenis. Parlem de projectes que no estan canalitzats a través de diferents projectes en marxa del departament, com pot ser el pla únic d'obres i serveis de Catalunya, sinó previstos directament en el propi pressupost. De què parlem? Doncs de projectes de més de valor de 20 milions. Poso

algun exemple. L'equipament municipal de Can Terrades de Banyoles, amb una aportació de 400.000 euros; les obres del teatre La Maresma de Cabrera, 900.000 euros; els accessos a la residència municipal de Prats del Rei, 180.000 euros; la rehabilitació dels accessos de Montblanc, 800.000 euros; la urbanització dels carrers d'Amposta, 355.000 euros. Tots aquests projectes formen part també dels acords fruit de comissions bilaterals, fruit d'acords en el Parlament, fruit de diferents iniciatives que hem rebut dels diferents alcaldes i alcaldesses del país amb els que estem treballant per poder-los fer realitat en el pressupost de l'any 2026 i que ens permetin arribar al conjunt del territori i donar resposta a les demandes de la ciutadania, sovint canalitzades, ho he dit, a través dels propis ajuntaments. I, òbviament, escoltarem les demandes i necessitats que tinguin la resta de municipis de Catalunya.

Acabo amb aquest àmbit. Ho he dit, 351 milions d'euros al món local. De 262 el 2023 a 351 l'any 2026. Ho repeteixo perquè no és «baladí». És la meitat del pressupost del departament. I quan els dic que la primera prioritat del departament és enfortir el finançament del món local té a veure amb això. De nou, hi insisteixo: que el país necessita pressupostos és una evidència; que el Govern estén la mà per fer aquests pressupostos possibles ho constato i ho torno a refermar en aquests moments. Estenem la mà perquè tinguem pressupostos. Calen pressupostos al país. Però també els dic: hi ha una necessitat urgent de finançament per als ajuntaments del país, que no entendríem que aquests diners es quedessin a la butxaca i no fóssim capaços de traslladar-los a les necessitats que els ajuntaments i els consells comarcals del país tenen per poder dur a terme les seves transformacions. I és per això que hem volgut recollir-ho en aquesta aportació, que, ho he dit, és el cinquanta per cent del pressupost del Departament de Presidència. També els afegixo, ho he dit: més de 7.000 milions –més de 7.000 milions– en polítiques transversals dedicats al finançament de diferents iniciatives en el conjunt del territori a Catalunya.

Vull referir-me també a la qüestió que té a veure amb el finançament de l'Aran. El finançament del Conselh Generau d'Aran es duu a terme fonamentalment a través del Fons de Finançament Incondicionat, consignat, com bé saben, amb el Departament de Presidència, un fons que en els darrers anys ha incrementat substancialment fruit dels acords que m'hi he referit abans. Però sense repassar

l'històric, però perquè vegin la tendència, només voldria assenyalar-los que l'any 2019 era de 23,1 milions; el 2023, de 33,1 i en aquest exercici pressupostari, fruit també dels acords que s'han arribat, com el de la setmana passada en aquest Parlament, el finançament per a l'Aran augmenta en una dotació total de 42,7 milions per a aquest exercici, que es ratificaran en la propera comissió bilateral amb el Conselh Generau d'Aran. Enfortir l'autogovern aranès, els serveis públics al conjunt de l'Aran es reflecteix amb aquesta aportació de 42,7 milions. Aquest darrer augment significarà que, d'acord amb l'exercici de responsabilitat que venim fent els successius governs de la Generalitat amb l'autogovern, el seu finançament haurà augmentat un vuitanta-cinc per cent des de l'any 2019. Cal recordar-los que serveis bàsics del país, com pot ser la sanitat, estan gestionats pel propi Consell i que per això cal fer aquest exercici d'augment pressupostari. Amb l'aprovació de la llei, ara passarà, també els ho he de dir... Amb la llei de mesures passarà a disposar, també, del cinquanta per cent de la recaptació de l'impost sobre les estades en establiments turístics que es produeixen en el seu territori, uns recursos que transferiran de forma progressiva perquè l'Aran pugui participar en la recaptació dels tributs propis de la Generalitat.

Seguim. He intentat abordar en aquest primer capítol, amb la passió que caracteritza la defensa d'uns pressupostos, l'aportació que té a veure amb els ajuntaments del país. I em vull dirigir ara en la segona prioritat que tenim, que té a veure amb la transformació de l'Administració pública. M'ho han sentit dir moltes vegades.: hi ha un discurs al món que ja els asseguro jo que com a conseller no comparteixo, de l'ordre neoliberal, dels oligarques tecnològics en contra dels serveis públics del país. I crec que aquelles persones que som demòcrates, que sabem de la importància i del valor que aporten els serveis públics..., la nostra resposta davant d'ells no pot ser ni copiar les seves receptes, ni tampoc l'immobilisme. Ha de ser la transformació dels serveis públics per recosir la seva relació amb la ciutadania, per enfortir les seves condicions de treball, però també perquè segueixin sent garants de dues coses fonamentals. La primera, de progrés social, de condicions d'igualtat social al nostre país i, la segona, de progrés econòmic, que també són garants del progrés econòmic del país. A darrere de l'èxit de l'ecosistema de recerca que hi ha a Catalunya..., no s'entendria sense el sistema de salut pública de Catalunya. A

darrere de l'èxit empresarial del país..., no s'entendria tampoc sense l'èxit del sistema d'universitats públiques de Catalunya i sense el sistema educatiu de Catalunya. Darrere de la cohesió social del país..., no s'entendria sense la tasca de la nostra educació pública.

I, per tant, recosir la relació dels ciutadans amb l'Administració. I, sobretot, un objectiu, com ho han sentit dir: fer la vida més fàcil als ciutadans i a les empreses. Crec que convenim tots que, si fem una mirada enrere, crítica i autocrítica, a la que també ens incloc, veurem i entendrem que hem evolucionat en un marc normatiu que a vegades ens costa fins i tot a nosaltres entendre'l, i que hi ha un exercici de racionalització, de simplificació de l'àmbit normatiu per poder, en un moment en el que estem en ple auge de la intel·ligència artificial –si no, passegem aquests dies per les experiències que veurem en el Mobile World Congress–, en veure la necessitat de, especialment amb la intel·ligència artificial, aprofundir en una transformació profunda de l'Administració del país.

Té a veure amb l'atenció ciutadana, que té a veure en acostar la ciutadania en la seva relació amb l'Administració. Té a veure amb les transformacions tecnològiques, abans m'hi he referit en aquest pressupost de 1.000 milions del Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de Catalunya. Té a veure amb reformes de fons en matèria, diguem-ne, d'ocupació pública, com amb la llei d'ocupació pública, la llei de l'escola –mireu l'Agustí, el diputat Colomines, en el seu paper que ha tingut també en aquest àmbit. Té a veure amb la necessitat d'aprofundir en una millora dels tràmits urbanístics ambientals per fer fàcil l'activitat econòmica en el país. Té a veure amb fer la vida més fàcil a la gent. I, a més, ho he de dir, crec que aquest és un discurs que ens n'hem d'apropiar el conjunt de grups de la cambra, aquelles persones que estem proinstitucions. En la mesura que aprofundim en la transformació de l'Administració, assegurarem la viabilitat, la continuïtat i, sobretot, la confiança dels ciutadans amb les institucions.

És en aquest sentit que els he de dir, en l'àmbit de la reforma: estem parlant d'un total de més de 100 milions, que, si analitzem el detall, incorporen no només augments respecte a partides anteriorment existents, sinó també noves polítiques públiques i noves prioritats, que requereixen, òbviament, recursos. Per a una major

claredat, ho estructuraré en tres àmbits diferents, que no són els únics, òbviament, però com a mínim voldria destacar: el desplegament del nou model d'atenció ciutadana, la millora dels tràmits i serveis, i el compromís en el reforçament de la funció pública del país.

Que l'Administració arribi a tot arreu i els ciutadans arribin i confiïn en l'Administració, ho he dit, és una prioritat absoluta. Saben que tenim entre cella i cella, ho he dit, aquesta relació més fàcil dels ciutadans i ciutadanes amb l'Administració. Això té a veure amb algunes qüestions que he apuntat. La primera: estem en ple procés de renovació del contracte del 012, que tan bon punt el Tribunal de Contractes, diguem-ne, resolgui i ens permeti poder avançar i puguem adjudicar el contracte, ens permetrà atendre –atendre– també en cap de setmana. Importantíssim que la ciutadania pugui fer els seus tràmits o pugui gestionar, no?, les seves peticions d'informació amb la Generalitat de dilluns a diumenge –és a dir, que és curiós que fins ara no fos així– a través del 012. I, per tant, aquesta ampliació de contracte.

Segona, que una persona no s'hagi de desplaçar *obligatòriament* a Barcelona per haver de fer un tràmit –que no s'hagi de desplaçar obligatòriament a Barcelona per poder fer un tràmit. I és en aquest sentit que estem en ple procés de desplegament de les oficines d'atenció ciutadana, amb un calendari treballat, realista, per fer-ho possible, en què aquest 2026 és voluntat del Govern obrir noves oficines d'atenció ciutadana a la Seu d'Urgell, a Puigcerdà, al Penedès, a l'Eixample de Barcelona, i també s'iniciaran les obres per tenir les oficines d'atenció al ciutadà a Tremp i a Lleida, així com, també, estem en converses amb diferents municipis de l'entorn metropolità de Barcelona per, també, garantir el seu accés a l'atenció ciutadana directa.

En moments en els que hi ha un auge de la intel·ligència artificial, de la digitalització, que important és també fer-ho compatible amb que pugui ser tractat i poder-te relacionar amb una persona humana, que t'atengui, sense cita prèvia, que puguis fer els teus tràmits de forma senzilla. Bé, doncs per fer això, junt amb aquestes cinc oficines mòbils que desplegarem per tot el territori, per poder portar també en els municipis rurals l'atenció ciutadana, més la qüestió del 012..., tenen a veure amb aquest increment del pressupost, que tenen, globalment, una aportació de 30 milions

d'euros: 15 milions d'euros per les OACs i les obres de les delegacions, 1,5 milions per a les oficines mòbils i 14 milions d'euros per l'ampliació del 012. Com veuen, tot això costa diners. I per això necessitem pressupost.

Sobre la simplificació dels processos i la millora dels tràmits del servei, que saben, que ho he explicat, és una prioritat indiscutible. Ens hem dotat d'una assistència de 5 milions d'euros per poder dur a terme tot aquest procés de simplificació de processos. Hi ha una part important de la tasca reguladora en la que ja està treballant el Govern, però també per a la transformació digital; per a l'impuls de processos, que ens hem de permetre amb una major eficiència. Calen, a més, enormes hores de feina i també recursos.

Estem treballant, per exemple, en una plataforma per proposar l'atorgament de llicències a partir d'intel·ligència artificial. Doncs cal abordar aquests 1.000 milions d'euros que té el Centre de Telecomunicacions de Catalunya. I també més de [12.06 28] milions d'euros en la implantació de la comunicació clara i la comunicació àgil amb la ciutadania. Amb la nova..., també, amb les noves polítiques de recanvi de formularis, d'eliminació dels PDFs per formularis electrònics o la nova pàgina web centralitzada de la Generalitat, que integrarà en un únic espai tota la informació del Govern.

En tot l'àmbit estrictament de la funció pública, reforçen les pràctiques remunerades, els processos selectius i l'Escola d'Administració Pública de Catalunya. Parlem d'un total de més de 22 milions d'euros. Quasi 4 milions d'euros perquè estudiants universitaris duguin a terme pràctiques remunerades, d'acord amb el pla de xoc de reforma i amb l'objectiu de generar noves vocacions per permetre aprovar..., ai, per permetre... Bé, aprovar també, però *apropar* els joves dels centres universitaris i també de la formació professional al servei públic al país. Seguir donant continuïtat a les convocatòries d'oposicions. I convocar oposicions també ens costa recursos: 2,2 milions. Saben que venim d'anys on s'aprovaven ofertes, però no s'executaven al ritme que corresponia o que com a mínim voldríem i que, per tant, ara ens toca posar-hi fil a l'agulla. I, per tant, per fer aquesta convocatòria d'oposicions ens hem dotat de 2,2 milions.

I d'acord amb el pacte de pressupostos amb els Comuns, vull fer referència també al reforçament del paper de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya. Permeti'm, senyor Corominas, que faci aquesta referència al grup dels Comuns perquè parlem, en total, de 16 milions d'euros, 1,2 milions més que el 2023, per oferir la formació de qualitat que li correspon a l'escola. No només aspirem a que hi hagi més alumnes, sinó que incrementarem el nombre de cursos que oferim i, si m'ho permeten, la seva transcendència, vist el món actual. La formació en intel·ligència artificial per a tots els treballadors de la casa és un dels objectius d'aquest Govern; aprofundir en com fem una adopció ràpida de les tecnologies que tenen a veure amb la intel·ligència artificial, evidentment, per a aquella gestió de tasques, diguem-ne, més ordinàries del dia a dia. També hem afegit la recuperació dels cursos en matèria d'urbanisme, tan necessaris per poder desenvolupar projectes que tinguin a veure amb l'habitatge o amb l'activitat econòmica. I, importantíssim, la preparació dels cursos per als nous funcionaris d'habilitació nacional, que, fruit dels acords, tant el de la bilateral com els acords que tenim amb Esquerra Republicana, com l'acord que ha assolit Junts al Congrés dels Diputats, ens permeten recuperar la competència i, per tant, fer front a la formació i a la convocatòria d'aquestes places d'habilitats, no? També permetin-me fer un comentari en relació no només amb la llei de pressupostos, sinó amb la llei de mesures. Ni que sigui breument, m'agradaria aturar-me en dues qüestions, no? La primera són els serveis proactius. En aquest sentit, la llei de mesures conté una sèrie de qüestions vinculades a la reforma de l'Administració, per a les que, òbviament, cal pressupost, però també el seu desenvolupament legal. El passat mes de novembre, el Parlament, a proposta del Grup dels Comuns i d'Esquerra Republicana i el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, va dur a terme l'eliminació de la cita prèvia i va regular els serveis proactius, i per

Fitxer 5

tant, que l'administració d'ofici pugui oferir aquests serveis, i, per tant, es posa damunt de la taula la llei d'acompanyament als pressupostos la cobertura legal a aquesta actuació.

I l'intercanvi i l'ús compartit de dades dins de l'Administració. Saben que una de les qüestions per nosaltres que és fonamental té a veure amb no tornem-li a demanar als ciutadans de Catalunya una dada que ja disposem com a Administració.

I malgrat, diguem-ne, les disposicions normatives ja ho diuen, ens trobem constantment amb impediments que tenen a veure amb les lleis de protecció de dades, amb el que estem evolucionant, de tal manera de dir: «Escolti, una dada que és de l'Administració per a ús exclusiu de l'Administració s'ha de poder ser interoperable amb el conjunt de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.» Aquest és un objectiu fonamental de la qual també ens dotem de cobertura a través de la llei d'acompanyament.

I en l'àmbit de la connectivitat i la ciberseguretat per al país. Permetin-me que faci alguns esments. Una de les qüestions que estem fent o que ens sembla més rellevant, també forma part, diguem-ne, d'aquest testimoni que ens hem anat passant els diferents governs, té a veure amb el desplegament de la fibra òptica.

Saben que el compromís del Govern de Catalunya és acabar aquesta legislatura amb el cent per cent dels municipis connectats a la fibra òptica de la Generalitat. Per fer-ho, cal seguir amb la política d'inversions que s'estan duent a terme, però també calia arribar a acords amb el Govern d'Espanya, concretament, en la necessitat de tirar endavant el projecte fibra òptica a l'Eix Pirinenc, a la N-260. També a algunes altres N en el conjunt de l'Estat, però principalment a la N-260.

Parlem de 17 milions d'euros que conté el pressupost d'aquest any per seguir desplegant l'estesa de fibra òptica de titularitat pública. L'any vinent volem arribar a 850 municipis i estendre mil nou quilòmetres de xarxa. Que, per cert, aquest any passat ja ha superat els vuit mil quilòmetres.

Les actuacions d'aquest Govern han permès, junt amb les dels anteriors governs, estendre aquests vuit mil quilòmetres, connectar el setanta-set per cent dels municipis, 730 fins ara, el quaranta-cinc per cent dels nuclis i els 936 polígons, el seixanta-quatre per cent dels polígons del país.

Això, a dia d'avui, ho dic perquè el 2024 només eren el seixanta per cent dels municipis que estaven connectats. I, especialment, els hi he dit aquest acord que a mi em fa especial il·lusió, a través de l'última bilateral i d'un acord que hem arribat

gràcies a la tenacitat del secretari de Telecomunicacions i la secretària general, per començar a fer aquest primer pas dels quaranta-set quilòmetres entre la Seu d'Urgell i Puigcerdà de desplegament de la fibra òptica, que ha de ser un dels passos principals.

Després els asseguro que ja comencem a redactar el projecte entre la Seu i el Pont de Suert per poder arribar al cent per cent de connectivitat. I, en aquest sentit, doncs, també amb el desplegament de l'acord que hem arribat amb les operadores de telecomunicacions per poder, doncs, dotar-nos d'un protocol que cada vegada que hi han problemes i talls de comunicacions en els municipis, puguin ser atesos les vint-i-quatre hores del dia per part de les operadores i en català.

I també els 2 milions d'euros que destinarem a augmentar la connectivitat a través, no?, d'inversions en les infraestructures viàries, especialment als túnels, on saben que de forma generalitzada tots perdem la cobertura. És un element essencial en la gestió també de les emergències. I, per tant, doncs, aquests 2 milions amb totes aquestes actuacions d'inversió de més de 30 milions d'euros en el desplegament, els hi deia, de connectivitat al conjunt del territori.

I per últim, en l'àmbit de la ciberseguretat, no? L'Agència de Ciberseguretat té la missió de garantir la seguretat digital a tot el país, de les infraestructures públiques, de les dades públiques, en un moment d'una amenaça creixent, en la què a final d'any som objecte de milions d'atacs en els serveis de telecomunicacions de la Generalitat, en els que, els hi he de dir, el risc zero no existeix.

I, per tant, només requereix una política d'inversió i inversió per guanyar capacitats i anar més ràpid que aquells que ens volen fer mal. I, en aquest sentit, doncs, avancem, no? també en el seu reforçament.

Hem ampliat l'aportació de l'agència en 6 milions d'euros, que ens han de permetre abordar les polítiques de ciberseguretat a les nostres infraestructures, estendre-ho al conjunt de la corona d'entitats públiques del Govern del país i també poder començar a afrontar en el que en el futur serà l'amenaça quàntica des del punt de vista de l'encriptació dels sistemes digitals del país.

I sobre altres partides destacades, si m'ho permeten, doncs, els afegiré que es mantenen, tot i que en la línia de polítiques transversals, els 20 milions d'euros del pacte nacional de salut mental.

I en relació a la Catalunya Nord, mantindrem la partida pressupostària als Amics de la Bressola en els 800.000 euros. Aquest Govern ha passat l'aportació de 150.000 euros als 800.000 euros a la Bressola per poder garantir, diguem-ne, l'ensenyament del català, el projecte educatiu en català a la Catalunya Nord. I, en aquest sentit, doncs, hi estem treballant.

En conclusió, i en els tres minuts finals. Havia dit que no esgotaria el temps, i, al final, veig que l'he esgotat. El país necessita pressupostos. Els hi puc dir de moltes maneres. El país necessita pressupostos, i crec que ho compartim el conjunt de grups de la cambra.

Jo sé que la tasca de l'oposició és fer d'oposició, i els hi he dit moltes vegades que una bona oposició contribueix a fer un millor govern, però que també els hi vull recordar. Aquest Govern va començar a caminar fruit dels acords d'investidura en els que es va guanyar la confiança de la cambra, fruit dels acords d'investidura amb els Comuns i amb Esquerra Republicana.

Els hi dic que jo en faig un balanç positiu, que n'estic molt orgullós de la feina feta fins ara, que crec que ha valgut la pena per arribar a acords en matèria del traspàs de Rodalies, que ha de servir per arreglar d'una vegada per totes la crisi del sistema ferroviari de Rodalies del nostre país; per arribar a acords en matèria d'habitatge, com els hem arribat; per arribar a acords en matèria del desplegament de l'Estatut dels municipis rurals; per arribar a acords en matèria d'un nou sistema de finançament per a Catalunya.

Tot això que hem aconseguit, tots aquests compromisos que hem complert, crec que mereixen que ens donem l'oportunitat de guanyar-nos la confiança perquè el país tingui pressupostos. No condemnem el país al bloqueig. Parlem, negociem, discutim, posem-nos d'acord, però fem tots plegats el possible perquè el país pugui avançar.

No es pot governar la Catalunya del 2026 amb els pressupostos del 2023. Les necessitats del país són diferents. Els acords als que hem arribat amb els diferents grups d'investidura són diferents, i per això calen pressupostos.

Ho fem amb la mà estesa, ho fem amb humilitat. Ho farem amb generositat; ho farem sent conscients de que ens hem de guanyar la confiança, que és responsabilitat del Govern presentar els pressupostos, però no en tenim prou amb que el Govern presenti els pressupostos.

I els ho he de dir, i ho torno a dir perquè no n'hi hagi cap dubte. El Govern complirà el cent per cent dels acords d'investidura subscrits amb els grups dels Comuns i d'Esquerra Republicana. És el nostre objectiu.

Vostès saben, com ho ha demostrat la història recent, que les grans coses no s'aconsegueixen d'un dia per l'altre. Les grans coses s'aconsegueixen fruit de treballar plegats; s'aconsegueixen fruit de negociar; s'aconsegueixen fruit de dedicar-hi el temps necessari, i el país, en aquest any i mig, ha avançat en qüestions molt importants.

La primera, ho he dit, o la més rellevant de totes ha sigut la consecució d'un nou sistema de finançament. I és per tot això que, amb aquest objectiu, doncs, els hi estenem la mà als grups que han donat suport a la investidura per aconseguir que Catalunya no s'aturi, perquè no es quedin 9.000 milions d'euros que el país necessita la butxaca, que aquests 9.000 milions d'euros han d'estar al camp per poder jugar el partit que el país necessita en matèria d'infraestructures, de sanitat, d'educació i de tantes altres polítiques, i que, en el cas del Departament de la Presidència, té aquest doble enfocament en matèria de la transformació de l'Administració per fer-li la vida més fàcil als ciutadans i ciutadanes, però sobretot per enfortir els ajuntaments del nostre país que ens ho demanen, que ho reclamen i que ho necessiten.

I això, doncs, resto a la disposició dels grups parlamentaris per poder atendre les seves preguntes i els seus dubtes en relació al pressupost del Departament de la Presidència.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies a l'honorable conseller per aquesta exposició pel temps d'una hora. I seria el moment de passar el torn de paraula als diferents grups parlamentaris per un temps màxim de deu minuts.

En aquest cas, començaríem de major a menor, acabant per al grup que dona suport al Govern. Comencem per la diputada Glòria Freixa i secretària primera de la Mesa, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Endavant.

Glòria Freixa i Vilardell

Bé, gràcies, presidenta. Bon dia, conseller. Bon dia, secretària general i tots els diputats. Bé, conseller, entenem perfectament que és motiu d'orgull per a un Govern, doncs, poder presentar els seus pressupostos, però crec que convé abans una reflexió important respecte a això, sobretot perquè venen sense les majories necessàries per ser aprovats.

En primer lloc, m'agradaria remarcar que arriben tard. O sigui que aquests pressupostos, tal com es va comprometre el president Illa, doncs, en aquesta seu parlamentària, que serien presentats l'1 de gener del 2025, posteriorment, l'1 de gener del 2026, ens trobem al mes de març i seguim sense els pressupostos aprovats.

I, en segon lloc, doncs, el que li comentava dels suports necessaris. Ens agradaria demanar si realment s'han pogut presentar aquest any sense el suport necessari, com és que no es van poder presentar l'any passat o amb anterioritat.

Des de Junts per Catalunya fa molt temps que estem demanant que es presentin aquests pressupostos per treballar-hi conjuntament. Sempre hi ha hagut mà estesa per treballar aquests pressupostos tan importants per al país, però és cert que no ens arriben verges, sinó que ens arriben ja de la mà dels Comuns, que, com sabrà, doncs, el model dels Comuns és l'antítesi del model de Junts per Catalunya per al país.

Si d'alguna cosa estem ben lluny nosaltres és d'aquest model. És un model que ja ho saben el que en pensem. És un model populista, és un model poc realista i, al final, doncs, si s'ajunten amb aquesta gent, acabarem sent els del fum, fum, fum.

Sis diputats és un cinc per cent de l'electorat, i, per tant, creiem que és una estratègia perillosa presentar uns pressupostos al costat d'aquesta extrema esquerra, perquè ja veiem el que ha passat a la resta d'Europa quan ens hem acostat als extrems

esquerres. La gent, cansada de polítiques excèntriques i poc realistes, ha acabat anant cap a l'altre costat.

I, per tant, jo crec que aquí nosaltres representem aquest centre, aquesta responsabilitat que crec que s'hauria de tenir. Els pressupostos no representen la classe mitjana d'aquest país. Cada cop més intervencionisme, més pressió fiscal i no a la col·laboració publicoprivada en molts casos.

Per tant, nosaltres volem un país que creixi, un país que progressi, que generi oportunitats reals per a la gent que s'esforça, que treballa, que tinguin recompensa i que garanteixi també el seu benestar.

Els pressupostos, conseller, no són només diners. Són també un model de país i cap a on aquest Govern, doncs, voldria portar el país, i, per tant, serveixen per aquesta orientació. Aquesta submissió, com li deia, a l'extrema esquerra i també a Madrid, creiem, doncs, que mostren debilitat, i, sobretot, que fan caure l'autoestima d'aquest país.

Jo crec que estarà d'acord amb mi que, en aquest moment, doncs, gestionar aquest país amb el moment caòtic en el que ens trobem, amb tot el que ens està passant, doncs, no ha de ser fàcil, però aquí és on s'evidencia també el lideratge ferm, i potser una simple presentació dels pressupostos no serà suficient per canviar la dinàmica que portem. El malestar dels mestres, dels metges, dels pescadors, dels agricultors i, sobretot, de Rodalies. Creiem que s'ha d'agafar el lideratge del país en aquest moment, perquè si no, ens portarà a la conclusió que no és el govern de tots o és un mal govern.

Sobre els pressupostos, que avui ens ha fet un resum primer de tota la matèria pressupostària, i després ja ha entrat en Presidència, a nosaltres ens agradaria dir que no se centren en la riquesa del país, sinó en millorar aquests ajuts socials generats.

Nosaltres voldríem millorar salaris, voldríem reduir l'atur, i, en canvi, amb aquests pressupostos, doncs, no s'està canviant el model econòmic cap a la societat del coneixement.

Ha presentat uns pressupostos en educació i en recerca que creiem que és prioritari per a un país que vol avançar, i no arriben, en matèria d'educació, al sis per cent, i en recerca, al 0,6. Creiem perquè una societat tingui futur això és clau. Jo crec que vostè també ho sap. L'educació, la cultura i la recerca són claus per a l'avenç d'un país i per a la igualtat d'oportunitats.

Pel que parlava vostè també del creixement real, ens deia un 22,8 per cent, però s'obliden també de la inflació que estem patint. I aquesta inflació fa que aquest augment no sigui real, perquè, en realitat, estem parlant comptant la inflació d'un augment d'un onze per cent.

Miri, els catalans ja paguem molts impostos, 77.000 milions d'euros, però només 49.000 milions d'euros tornen com a via de pressupost, i crec que cal abordar amb responsabilitat aquest infrafinançament que pateixen els ciutadans de Catalunya. L'IRPF també ha pujat un trenta-set per cent, cosa que castiga, sobretot, a la gent que treballa.

I per què? Perquè parlàvem de les despeses del seu departament, doncs, una mica el que ja li he comentat. En cultura no arriba a l'u per cent; sempre hi havia hagut un compromís del dos per cent. En educació no arriba al sis per cent.

Jo crec que parlava de lideratge vostè també. Estic d'acord amb que cada vegada, doncs, hi ha més creixement, però sí que és cert que se'ns han avançat. Hem deixat de liderar, perquè hem crescut menys que a Espanya, quan Catalunya sempre havia estat pionera al capdavant de qualsevol creixement a l'Estat espanyol.

L'atur baixa, però baixa lleugerament. I jo crec que aquí ens hem de fixar en aquells països en què l'atur és prioritari perquè la ciutadania tingui millors serveis, perquè, al final, acaba sent una societat més malalta, amb menys possibilitats de recuperació si això s'acaba creant amb sistèmic. I crec que ens hauríem de fixar en altres països on l'atur no és una manera de viure també, sinó que reben ajuts, però sempre condicionats, doncs, a treball públic, a reforç de la societat.

Les empreses i la indústria es troben estancades. Alguns sectors, com la metal·lúrgia, fins i tot, doncs, no han crescut. En inversions anuncien inversions rècords. D'acord, estem d'acord que arriben molt bones inversions, però també és

veritat, i diguem-ho tot, que s'estan substituint una mica tots els fons Next Generation que, com vostè també ha dit, doncs, deixarem de cobrar.

Parlava del deute. Li agraeixo moltíssim que hagi fet referència als interessos del deute. És insostenible l'economia d'un país amb el deute que estem havent de suportar.

I ha parlat també de diferents inversions per comarques i per municipis. En relació amb el deute, m'agradaria que ens expliquessin una mica quin és el pla del Govern per arribar a la reducció d'aquest deute

Fitxer 6

que estem tenint a Catalunya.

I amb relació a les inversions comarcals, n'hi ha una que m'agradaria també fer èmfasi, quan parlava del Baix Empordà i també de la Selva en relació amb l'acabament de la C-32, que és un mandat d'aquest Parlament i que no hem vist inclòs en aquests pressupostos.

Bé, després entrem ja en el món local. Tinc molt poc temps. Vull dir que m'hauré de quedar coses per a la rèplica. La referència que ha fet vostè, sobretot als consells comarcals, que sap que assumeixen moltes, moltes funcions i molts serveis essencials per a la ciutadania, com els menjadors, també el transport escolar. I creiem que calen recursos tècnics perquè cada conveni que signa amb el món local és un nou servei que assumeix. Però necessitem recursos tècnics perquè hi hagi personal i també possibilitats de dur a terme aquest tipus de gestió. I, per tant, agrairíem aquest suport al món local. Jo després també li detallaré en relació amb el món local, unes propostes que hem fet des de Junts per Catalunya, sobretot en temes de agilització i de gestió i en relació amb el deute que ens agradaria que també incorporessin.

Pel que fa als municipis rurals, m'agrada l'èmfasi que s'ha posat en el desenvolupament del compromís amb l'estatut del món rural, però sí que li hem de dir que, en aquesta llei de mesures, apareix una ampliació dels subjectes beneficiaris dels ajuts en el món rural i, per tant, s'augmenta també els municipis, els habitants

per municipi i, per tant, ens agradaria demanar si tenen previst recursos, ja que augmenten els beneficiaris. Si tenen prevista la simplificació per la gestió dels recursos transferits, pel manteniment de les escoles rurals i també de les activitats extraescolars, i quan es preveu posar en funcionament i activació del Consell de Municipis Rurals.

Sobre el pla de territoris, vostè ha parlat també de la previsió pressupostària. Ens agradaria saber si hi ha una previsió per als municipis mitjans. Els municipis mitjans, vostè sap que es troben molt tensionats per l'arribada de tota la immigració que han hagut de rebre i, per tant, han estressat els seus serveis socials i els seus serveis de salut. Creiem que cal una especial atenció a tots els municipis mitjans de Catalunya per la situació que estan suportant i que no pot donar bons serveis als ciutadans del seu municipi.

Pel que fa a Funció pública, conseller, ens ha parlat de la reforma de l'administració, amb tres lleis molt ambiciosos i que nosaltres sempre li hem dit que mà estesa per tot allò que suposi aquesta millora en l'administració pública. Ens preocupa, però, i ens agradaria veure com ho faran en el tema de la llei del directiu públic, tot el tema del desenvolupament reglamentari. Creiem que queden massa coses pendents d'un reglament que ens agradaria poder treballar amb vostès, sobretot en el tema del règim retributiu, dels procediments de nomenament, del sistema d'avaluació i també del cessament.

I, sobretot, parlar-li de l'envelliment dels funcionaris. Saben que en breu es jubilarà una major part dels funcionaris de Catalunya i ens agradaria saber quina previsió hi ha quant a oposicions, els calendaris i també, sobretot, saber si es planteja aquest Govern millorar el sistema d'oposició, perquè fa trenta anys que ens movem en els mateixos paràmetres.

Secretaris, interventors, acabo amb això, conseller, i després continuaré. Sap que Junts per Catalunya va aconseguir l'aprovació d'aquesta modificació legislativa tan important per a Catalunya, però ara ens agradaria saber el calendari. Ens agradaria saber com han previst vostès aquest desenvolupament de les competències específiques del personal de secretaris i interventors per a tot el món local de Catalunya i garantir aquest sistema propi de selecció, de formació i de provisió,

adaptat a la realitat institucional i a les necessitats reals del territori. Hi havia 20 milions d'euros en el pressupost que van presentar vostès l'altre dia per a personal, per funcionaris habilitants..., habilitats. I en aquesta presentació darrera dels pressupostos han desaparegut. Per tant, ens agradaria saber quina és la previsió, perquè per nosaltres el cost del món local és molt important i sobretot les necessitats tècniques que tenen.

Només acabo amb una frase, presidenta, només per dir-li que, des de Junts per Catalunya, nosaltres serem una oposició responsable, però vetllarem per la gestió de tots els departaments i estarem atents a qualsevol retallada de l'autogovern que es pugui produir. Per tant, sempre al costat dels interessos dels catalans. I, conseller, continuo amb la propera intervenció.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, també per un temps de deu minuts, passaria el torn de paraula al diputat Josep Maria Jové per un temps també de deu minuts, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Josep M. Jové Lladó

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, conseller Dalmau. Benvingut, a vostè i a l'equip del Departament de la Presidència. Li agrairé, conseller, la seva exposició detallada del projecte del pressupost del Departament de la Presidència per al 2026 i també la pinzellada global que ha fet del pressupost de la Generalitat. Li agrairé, com sempre, el seu to, les seves explicacions, també de les polítiques, que ara hi entraré.

Avui ha fet, conseller, el que reglamentàriament li tocava fer: exposar unes xifres i defensar les potencialitats i els beneficis que, al seu entendre, tenen els comptes del departament que vostè dirigeix. Nosaltres avui tindrem l'oportunitat de plantejar la nostra opinió, traslladar-li les nostres consideracions o, fins i tot, preguntar-li i plantejar-li els dubtes sobre les partides i les polítiques del Departament de la Presidència. Tindrem temps de fer-ho, espero, durant la tramitació dels pressupostos, si és que tenim aquesta tramitació i va avançant.

Però avui nosaltres volem parlar-li del context polític general, del sentit de la legislatura i del futur d'aquesta legislatura i de com entenem que vostès haurien d'afrontar la tramitació de l'única llei en la qual la iniciativa legislativa està reservada a l'executiu, d'aquella llei que sovint es diu que és la més important que pot aprovar aquest Parlament, perquè deixi que li digui que no deixa de ser sorprenent que vostès presentin aquest projecte al Parlament quan saben perfectament que no tenen els suports necessaris per aprovar-lo i no tenen aquests suports perquè no han fet allò que calia i que sabien que havien de fer per tenir-los, com sabien i també saben, que la responsabilitat de trobar aquests suports és exclusivament seva i que només depèn de vostès. Per tant, conseller, menys gesticulacions per traslladar-nos la pressió als altres i més responsabilitat, si us plau, de cara a la ciutadania.

Mirin, avui la nostra intervenció podria ser molt breu, perquè només li hauríem de recordar el que tantes vegades li hem dit. No ens asseurem a negociar pressupostos si abans no hi ha garanties de compliment en la recaptació de l'IRPF, unes garanties i un compliment en la recaptació de l'IRPF que vam acordar en la investidura del president Illa. Vostè ho recordava fa una estona. Però a risc de ser reiteratiu, tornarem a explicar-li les raons per les quals avui vostès, per molt que gesticulin, per molt que s'esforcin a presentar les bondats dels comptes que han portat al Parlament, per molt que intentin traslladar-nos la pressió acompanyant-se de compareixences, rodes de premsa, publireportatges a la premsa, avui no tenen els vots suficients per fer realitat aquestes promeses en forma de pressupostos.

Els hi tornem a explicar, conseller, perquè sembla que no ho han entès o no volen entendre o fan veure que no ho han entès. Volen els pressupostos? Nosaltres també. Volen el nostre vot per aprovar-los? Doncs és molt senzill: compleixin amb la paraula donada. És així de simple.

Conseller, els ho hem dit moltíssimes vegades. Esquerra volem i creiem que som previsibles. Esquerra volem i creiem que som coherents. No és una qüestió d'orgull de les condicions que hem posat ni de caprici ni de voler imposar el nostre programa. No són ni un xantatge ni una amenaça. No diem res de nou o modifiquem el que hem dit fins ara. Nosaltres ja els ho vam dir i hem demostrat sobradament que volem

sempre arribar a acords, sempre, quan aquests acords –això sí– són en benefici del conjunt de la ciutadania, ho hem demostrat reiteradament.

Vostè ha dit que el país es construeix des dels acords. Ha parlat reiteradament de la cultura de l'acord, però els acords s'han de complir, conseller, perquè quin sentit té anar arribant a acords perquè no es compleixin? O que només es compleixin aquells que no els hi són incòmodes o que només es compleixin després d'insistir-hi sobre manera? O quan els diem que no farem de nous acords si no compleixen els antics? Li vam dir a l'inici de legislatura: complir per negociar i no ens cansarem de recordar-li. Com tampoc ens cansem de recordar-li que aquí, en aquest Parlament, no disposa de la majoria per tirar endavant el seu programa o el seu pla de govern.

El que sí que existeix, conseller, és una majoria per aprovar els acords d'investidura, que van fer amb els companys dels comuns i amb nosaltres, amb Esquerra Republicana. Portin, doncs, aquí al Parlament les mesures necessàries per complir allò que van signar, perquè si volen que la ciutadania confiï en el Govern, aquest és el primer pas que ha de fer. El primer que ha de fer el Govern és tenir la paraula i complir allò acordat. Recuperar la confiança de la ciutadania en les institucions sí que és una prioritat ineludible, si volem aturar l'ascens de l'extrema dreta. I, per recuperar aquesta confiança, el primer que hem de fer és complir amb allò que ens comprometem. I el govern, el primer.

Nosaltres vam signar un acord d'investidura, no pas uns acords de pressupostos. Ho sap. Però malgrat tot, i també ho sap, i perquè sabem que els pressupostos són molt importants, vostè ha representat les xifres també per a la ciutadania, en especial per a la ciutadania, sempre hem dit que estem disposats i que volem negociar-los. Sent conscients, però, que a Catalunya els pressupostos sempre estan limitats per una manca de recursos endèmica, per molt que avui es presentin els pressupostos més expansius de la història, una manca de recursos endèmica a causa d'un dèficit fiscal estructural. La setmana passada el tornàvem a conèixer: per sobre dels 21.000 milions d'euros anuals, el qual és conseqüència directa de la manca de sobirania que patim i que cada dia és qüestionada políticament i judicialment.

Per aquestes raons, conseller, nosaltres som independentistes, perquè som conscients que com impacten de manera directa sobre el benestar de la ciutadania,

aquesta manca de recursos i de sobirania, com limiten la capacitat de resposta de la Generalitat, la desinversió crònica i planificada, la no disponibilitat dels recursos que generem i que no podem revertir en la societat i l'eliminació constant del nostre autogovern, que impedeix, entre d'altres, implementar mesures transformadores de veritat en el camí de la cohesió social. Vostès no ho són –encara– d'independentistes, però van acceptar pactar amb nosaltres, amb un acord d'investidura que el convido a tornar-se'l a llegir amb deteniment, i no només la part de l'IRPF, com el convido a escoltar-nos cada dia, cada cop que intervenim aquí al Parlament, quan els expliquem quin sentit té per a nosaltres aquell acord i, per tant, aquesta legislatura.

Aquell acord contenia compromisos clars amb mesures que significaven avenços reals i tangibles en sobirania política per a Catalunya. Per això el vam signar nosaltres, que som independentistes. Una sobirania política en termes nacionals i socials, del tot imprescindible al nostre entendre –no ens cansarem de repetir-ho– per poder afrontar amb èxit la sortida a les crisis que ens estan colpejant. I la reforma del sistema de finançament amb la recaptació dels impostos al centre, començant per l'IRPF, s'inscriu en aquesta lògica de sobirania política, de l'ambició nacional i social; un sistema de finançament que vostès van acceptar singular, que esdevé cada vegada més urgent i necessari si volem garantir la justícia social. Per això l'hem posat al centre de les nostres reivindicacions. I vostès, malgrat no és el seu marc polític, van acceptar i, per tant, han d'actuar en conseqüència i complir sense més dilació allò al que es van comprometre.

I no pretenguin, si us plau, espolsar-se les responsabilitats i tractant de pressionar-nos a nosaltres amb frases com les que ha dit avui. Perquè, com li deia, nosaltres hem estat molt clars des del principi. No hem canviat i vostès van acceptar les nostres condicions. El mateix president ens ha garantit, i vostè ho ha fet avui mateix, que els acords no es compliran. Doncs faci-ho, perquè el que no és de rebut és assenyalar-nos a nosaltres com ho estan fent vostès aquests dies. Dos exemples. La consellera Paneque convidant-nos a assumir un suposat principi de realitat i la ministra Montero instant-nos a abandonar posicions extremistes. Miri, si algú ha d'assumir un principi de realitat, en aquesta cambra, és el PSC que vol governar el país com si tingués una majoria absoluta amb només quaranta-dos diputats i crec

que hem de dir que hem de poder reivindicar que és molt més extremista abandonar la paraula donada, no complir la paraula donada, que exigir-ne un compliment i raonable en terminis i en tempos.

Vostès, senyors consellers, han de posar la pressió allà on toca, al PSOE. Vostès han estat incapaços de moure el PSOE. I és justament això el que ens impedeix avui seure a negociar uns pressupostos, la seva incapacitat o la seva manca de voluntat de fer-ho. Deixin de supeditar els interessos de Catalunya als interessos electorals del PSOE. Primer Aragó, Extremadura i ara Andalusia. No ens posin a nosaltres al centre. Posin a qui està impedit complir amb allò acordat i que també van acceptar en un comitè federal de manera pública.

I acabo. Crec que ha quedat prou clara la posició d'Esquerra, però la torno a recordar. Nosaltres volem negociar els pressupostos. Ho volíem fer abans que els aprovessin al Govern i ho volem seguir fent ara que els han entrat al Parlament. Tenim temps, però volem negociar amb qui compleix els pactes subscrits, amb qui defensi no només de paraula a aquests pactes, sinó amb fets, tot allò que van signar. Per tant, conseller, aconseguir que l'acord es compleixi en allò que fa referència a la recaptació i la gestió de l'IRPF. Donin a la ciutadania totes les garanties amb fets i no només amb paraules, que això serà així i ERC hi serà, sí, amb la mà estesa per iniciar la negociació pressupostària.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per part del Partit Popular amb la intervenció per part del diputat Juan Fernández, també per un temps de deu minuts.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, presidenta. Gràcies, conseller, per les explicacions. Aquests pressupostos –s'ha apuntat abans per part d'un altre portaveu d'aquesta comissió– arriben tard, però és que arriben tard i també malament. Porten governant vostès prop de dos anys. De fet, fa dos anys aquest Parlament vivia una situació similar, per no dir idèntica. Esquerra Republicana presentava uns pressupostos pactats amb el partit Socialista perquè no tenien la majoria parlamentària. Jo no sé si això forma part d'un

teatre, però en tot cas aquesta situació, la situació que vivim avui aquí és una situació d'incertesa i inestabilitat que perjudica i que és lesiva per als interessos de tots els catalans. Això perjudica Catalunya i és lesiva per als interessos generals de tots els catalans. Perquè cada dia que passa sense tenir un pressupost és cada dia que passa i que perdem una oportunitat per millorar els serveis públics, que és al final, el més important. És el centre del que ens hauria de preocupar.

Avui estem en aquest debat de pressupostos per a la Generalitat i si nosaltres haguéssim de resumir la nostra posició en una sola idea seria que els pressupostos són una oportunitat perduda. Aquests pressupostos són una oportunitat perduda, una oportunitat perduda per transformar l'administració catalana i per fer-la realment eficient al

Fitxer 7

servei dels catalans. No estem davant d'un problema de falta de recursos, que també: estem davant, principalment, d'un problema de model, de prioritats i de gestió. No és un problema d'ingressos, és un problema de gestió. Vostès ens presenten un dossier on posa que..., hi ha una plana que diu «bona gestió en les finances». I, mirin, els ingressos tributaris han crescut de manera molt significativa durant els últims anys. El finançament autonòmic per al 2026 arriba als 32.894 milions, un trenta per cent més que el 2023, i que representa el vuitanta-dos per cent dels ingressos no financers. Per tant, que ningú ens digui que no hi ha recursos: n'hi ha més que mai. I això és, diguem-ne, una de les qüestions que diu qualsevol conseller d'economia o qualsevol conseller o qualsevol regidor d'hisenda en un ajuntament. Cada vegada que s'aproven pressupostos, com que la recaptació sempre és major, sempre presentem pressupostos dient: «Aquest és el pressupost més gran de la història de la ciutat.» Jo ho he fet això a Badalona com a regidor d'Hisenda, no?

Per tant, el problema no és si tenim més o menys recursos; el problema què es fa amb els recursos, i això és una pregunta que es fan la gran majoria dels catalans. Perquè, malgrat aquest increment d'ingressos, la Generalitat destinarà 1.964 milions a pagar interessos de deute –1.964 milions–, gairebé el mateix que es destina a

habitatge i, a més, es preveu un nou endeutament per valor de 1.408 milions d'euros. I això no és una bona gestió econòmica: això és cronificar un model que viu per sobre de les seves possibilitats estructurals. I, per contra, vostès també fan gala de tenir un estalvi, un saldo corrent de 2.500 milions d'euros. Per tant, escolti, si tenim un saldo corrent de 2.500 milions d'euros però gastem 1.964 milions d'euros en deute, en interessos de deute, alguna cosa devem estar fent malament.

En tot cas, el Departament de la Presidència és el centre de la reforma que no arriba, conseller. La seva conselleria és el centre de la reforma que mai arriba. Si hi ha un departament que hauria de liderar aquesta transformació administrativa és el Departament de Presidència, perquè Presidència no és un departament sectorial més: és qui coordina, qui estructura, qui fixa els criteris de governança, és qui pot impulsar la simplificació administrativa, la digitalització real, l'avaluació de polítiques públiques, la reducció d'organismes duplicats i el control del sector públic instrumental. I què ens trobem? Ens trobem una Generalitat amb 209 entitats del sector públic amb participació majoritària i amb una participació minoritària en 264 més, que ni tan sols consoliden el pressupost. Això, conseller, no és racionalitat institucional; això és dispersió, opacitat i dificultat de control.

Ens trobem, a més, amb un increment de l'estructura política: 852 alts càrrecs i personal directiu, o eventual, previstos per 2026, setanta-un més que el 2023 – setanta-un més que el 2023. I la pregunta és clara: aquest increment millora els serveis públics?, redueix les llistes d'espera?, agilitza els tràmits?, millora l'atenció a la dependència? La resposta és no. La Generalitat de Catalunya és una administració que suspèn en la prestació de serveis. No podem parlar d'èxit pressupostari quan la realitat que viuen els catalans és: col·lapse en determinats serveis sanitaris, saturació administrativa, retards en ajuts i prestacions, inseguretat jurídica en matèria d'habitatge, inversions que no s'executen. Les inversions –i vostè en parlava– representen només el 7,5 per cent del pressupost total del 2026. I el més greu: en els darrers anys, només s'ha executat menys del cinquanta per cent de les inversions previstes. És a dir, no només invertim poc, sinó que ni tan sols executem el que pressuposten. I això no és un problema ideològic, conseller, és un problema d'eficiència i de capacitat de gestió. Pot treure vostè pit de més inversió, però el problema és que després aquesta inversió no arriba. I parlava vostè de

l'estació de Lleida: fa vint-i-tres anys que espera, l'estació de Lleida, fa vint-i-tres anys que l'esperen.

Són uns pressupostos expansius, però menys del que sembla. El Govern parla d'un increment del 22,8 per cent respecte al 2023, però si ho comparem amb la despesa real del 2025, el pressupost de departaments per al 2026 és un 5,5 inferior. Per tant, el relat de gran expansió pressupostària és, com a mínim, discutible.

I a això cal afegir-hi un element molt preocupant: la despesa diferida o no registrada correctament. L'any 2023 es van registrar 4.539 milions d'euros de despesa fora de pressupost; per tant, de bona gestió en les finances públiques millor no parlar-ne. I normalitzar aquesta situació és erosionar la credibilitat pressupostària.

I són uns pressupostos amb unes prioritats equivocades. Segons les dades del Govern, el Departament d'Unió Europea i Acció Exterior és el segon que més incrementa percentualment la seva despesa, un cinquanta-tres per cent, mentre que Salut la incrementa un 17,3 per cent i Empresa i Treball, un 12,1 per cent. I això defineix un model, conseller, un model on la projecció exterior creix més que la capacitat interna de prestar serveis; un model on la macroestructura no s'aprima; un model on es manté la pressió fiscal i no es revisen impostos propis de baixa recaptació.

Estem davant d'una oportunitat perduda. I aquí arribem al nucli del debat, senyor conseller. El 2026 podria ser l'any de la reforma administrativa: auditoria integral del sector públic, fusió o eliminació d'entitats redundants, reducció d'alts càrrecs, implantació d'avaluació obligatòria de polítiques públiques, digitalització amb objectius mesurables, simplificació radical de tràmits, transparència real en execució d'inversions, tot això podria liderar-ho el Departament de Presidència. Però no es fa, vostè no ho està fent. En lloc d'aprofitar l'increment d'ingressos per reformar estructuralment l'Administració, es consolida un model existent, un model car, dispers i poc eficient. I millorar els serveis crec que és fàcil, i és reduir la macroestructura de la Generalitat de Catalunya. Això és una obligació, crec que obligatòria, per al seu Govern. En aquest pressupost no és que no hi hagi diners, no hi ha reforma prevista.

Miri, conseller, la Generalitat no pot treure pit d'inversions, perquè no podem convertir la política en un anunci constant de pluja de milions que després no s'executen, que després no arriben. No podem treure pit de l'estació, com he dit, d'autobusos de Lleida perquè fa vint-i-tres anys que l'esperen. A Badalona fa exactament dotze anys que no es construeix cap escola de primària a la ciutat, i tenim tres escoles en barracons. L'Escola Ponent, del barri de Campclar, de Tarragona, des de 2008 està en barracons. Fa més de divuit anys que hi ha una escola amb barracons a Tarragona i vostè ens parla d'inversions. No podem fer aquests triomfalismes amb una qüestió tan important com és la inversió de les infraestructures que necessita Catalunya.

I ara li faré unes preguntes. Tenen un pla per simplificar la normativa a Catalunya? Tenen un pla per reduir l'estructura política? Tenen un pla per reduir l'estructura d'organismes duplicats del sector públic? Tenen un pla per reduir la pressió fiscal cap als catalans? Tenen un pla concret per millorar l'eficiència dels serveis públics? Aquest és el centre del debat, millorar els serveis públics que es presten als catalans.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Seguiríem a continuació, per part del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, amb el diputat Juan Garriga.

Joan Garriga Doménech

Gracias, presidenta. *Senyor conseller, senyor Dalmau*, como usted sabrá e imaginaria, desde el Grupo Parlamentario de VOX hemos presentado una enmienda a la totalidad a este proyecto de presupuestos para 2026, con tres razones: primero, porque son los presupuestos de la continuidad, o sea, los responsables, como en 2023, de la actual situación; porque ni en ingresos ni en gastos hay los cambios que creemos que Cataluña necesita, y porque son una factura evidente al acuerdo con En Comú Podem, con los comunistas y el futuro acuerdo con Esquerra Republicana.

Por otro lado, también queríamos recordar que el PSC son unos pésimos gestores. Porque, claro, gobernar desde 2024 y presentar su primer proyecto de presupuestos en marzo del 26 nos parece que es como para dimitir. Hasta en la más humilde de

las asociaciones que funcione con un mínimo de rigor, ¿eh?, *una associació d'escacs* o cualquier pequeña entidad deportiva, los presupuestos se aprueban antes del 1 de enero. Pero es que ustedes, no es que no los aprueben, es que ni los presentan. Los presentan en marzo. Las Navidades han sido muy largas para ustedes. También es verdad que ustedes siguen una *tradició molt catalana de la Generalitat de Catalunya*, porque nuestra región lleva encadenando prórrogas en 2013, 2016, 2018, 2019, 2021, 2024, 2025 y ahora ya llevamos tres años sin cuentas reales. Realmente, es una institución fallida

Y han fiado sus posibilidades de gobierno a sus amigos de siempre, a partidos que odian lo que *som els catalans*, porque el Parlament y sus socios son un nido de odiadores a España, de separatistas que lo dividen todo, y ustedes son sus mejores aliados. Son también sus otros aliados los comunistas, En Comú Podem, que odian el progreso económico, que la gente se gane la vida, que sea propietaria de su vivienda, que se pueda comprar un apartamento de veraneo, que pueda ahorrar, que pueda ayudar a sus hijos, que pueda formar una familia, lo que los comunistas llaman «familia tradicional», que es la familia. Por ejemplo, lo que tocan lo estropean, los comunistas. Desde que gobiernan, hace siete años, en España, acceder a la vivienda en propiedad es muchísimo más difícil. Desde que gestionan ferrocarriles, Renfe, pues ya vemos lo que ha pasado: hasta muertes en nuestras vías. Y son siete años de gestión, siete –siete. No es uno, dos... Entonces aún tendrían algo de excusa. Llevan tiempo condicionando gobiernos, pero llevan apenas dos años, ¿no?, un año y medio. Pero, bueno, hoy es un día que se inaugura el Mobile. Recordemos que a Ada Colau, de En Comú Podem, le molestaba el Mobile porque colapsaba la ciudad. Que ahora se dieron cuenta, porque, al final, un comunista que madura al final se da cuenta de las cosas.

Capítulo aparte merece la foto de la vergüenza de cada año, ¿no?, ver la patronal, a Foment del Treball..., no?, aquella entitat de les empreses catalanes de tota la vida en què s'ha convertit, o la Pimec rebent subvencions. Clar, és la foto de 20 milions d'euros que aquests pressupostos li continuarem donant a Pimec i a Foment, a la patronal i als sindicats, per descomptat majoritaris, no pas a..., Solidaridad, sino a UGT y a Comisiones Obreras. Son estómagos agradecidos. Claro, con 20 millones de euros yo me abrazo, vamos, hasta con usted. Vividores del esfuerzo de los

catalanes (*veus de fons*), traidores... –bueno, es verdad, era retórico, ¿eh? (*Veus de fons*.) Traidores a su causa, porque saben que estos presupuestos no son buenos ni para trabajadores ni empresarios, pero, claro... Entonces, la duda de VOX es: los 20 millones a Foment, Pimec, ¿se los dan antes o después de la foto? ¿Cómo va esto?

Dicho esto, pasamos a las cuentas. Nos presentan unos presupuestos de 49.162 millones de gasto, que se eleva a los 54.747 si incluimos todo el sector público. Y, como siempre que hay grandes números, es una oportunidad para engañar a los catalanes. Nos dicen que es un presupuesto histórico porque crece un 22,8 por ciento. Mire, yo no sé cómo gestionan sus familias, pero gastar no siempre es mejor. El ser expansivo en el gasto, gastar cuando uno va mal, cuando uno no puede pagar pues bambas nuevas para su chaval o la vivienda o la hipoteca o el recibo de la luz, gastar más no es mejor. Ir a más restaurantes, irse más de vacaciones, eso no siempre es bueno. Es un poco un concepto básico, quizá, de gestión económica familiar que ustedes desconocen, porque, como el dinero no es suyo, les viene de las nóminas de los trabajadores, principalmente, pues claro, no lo tiene en cuenta. Porque de ahí viene ese incremento del 22,8, del dinero de los trabajadores, del ahorro de las familias, que ustedes sacan pecho.

Pasamos al capítulo de ingresos. O sea, no es dinamismo económico, es un espolio fiscal. Por recaudación del IRPF –que a usted le hace gracia–, que castiga las nóminas de los trabajadores, suben un 36,9 por ciento, pasando de los 12.786 millones a 17.503. Eso es de las nóminas del corriente, del que se levanta cada día para ir a trabajar. Ustedes sacan pecho de que casi le sacan un cuarenta por ciento más en conjunto. Y, si es por la inflación, deflacten, pero no castiguen la nómina de los trabajadores. Recaudación del IVA, que castiga el consumo, se dispara un veintitrés por ciento. Impuesto de patrimonio es un veintiocho por ciento. El impuesto de sucesiones y donaciones, que dicen: «No, no lo paga nadie.» Bueno, pues se incrementa..., recaudando ya 1.000 millones se incrementa un veinte por ciento. El ITP: siguen castigando la compra de la vivienda habitual y sacan pecho de que van a recaudar un treinta por ciento más. Eso no es una buena noticia; eso es un drama para quien quiere comprar una vivienda, que paga más a la Generalitat de Catalunya que al notario, al inmobiliario, al registro, al comisionista de la inmobiliaria; paga más

—un once por ciento. Es decir, ustedes, socialistas y comunistas, celebran que van a gastar 10.500 millones más, y, como le digo, eso no es para alegrarse.

Gastos. ¿En qué se gastan el dinero? Pues bien, esto es... Voy a centrarme, porque ya lo harán mis compañeros en otros departamentos y en otras comisiones. Voy a centrarme en Presidencia, por decoro y porque usted está aquí, porque me toca a mí hacer esto, y, bueno, otros grupos se aprovechan para hacer un poco filosofía sobre muchas cosas. Sobre el déficit fiscal, que, por cierto, el déficit fiscal, si calculamos, el Pallars Sobirà recibe trece veces más que los habitantes del Baix Penedès. O sea, ¿los del Pallars Sobirà roban a los del Baix Penedès? Estas cosas del separatismo, absurdas, que si aplicamos sus principios..., a casa nostra prendriem mal. Gastos. Presidencia. Usted dice: «Prioridades: mundo local. És importantíssim, és la nostra prioritat.» Trescientos cincuenta y un millones: lo mismo que TV3. O sea, ¿es igual de importante los 947 municipios de Cataluña, que les dan de media 370.000 euros, que la «corpo», que TV3, que cuatro cadenas que son una máquina de odio

Fitxer 8

contra lo que no es progre y no es separatista? ¿Eso es su prioridad en mundo local? ¿Destinar lo mismo que en TV3? No tienen vergüenza.

Mejorar trámites administrativos, seis millones de euros, seis millones de eurazos. ¡Pero si le dan más al conde de Godó para mantener su medio de comunicación, le da más dinero al Conde Godó que a transformar la administración! Es que hacen risa sus presupuestos. Y luego, claro, no me lo dirá, no me lo dirá, pero sería bonito y transparente que usted diese aquí la lista de los medios que van a recibir subvenciones por publicidad institucional. Porque es... —iba a decir una palabra que por decoro no la puedo decir— pero es impresionante la cantidad de dinero de los catalanes, de su esfuerzo, del trabajo y del ahorro de los catalanes que se van a medios de comunicación para que les ríen sus gracias. Y en general, tenía otras prioridades. Usted, al final, en perspectiva de género o en GTBfilias se gastan unos 600 millones de euros, la mitad que en Cercanías; así va Cercanías.

Miren, estos presupuestos son una auténtica vergüenza, incrementan el gasto a costa del esfuerzo de los catalanes. Necesitaríamos un cambio radical, tenemos que recortar muchísimo gasto que sobra, y es muchísimo, nosotros lo denunciados día a día desde el Parlament de Catalunya, desde nuestra formación política, desde VOX, sobra muchísimo dinero. Un treinta por ciento del presupuesto de la Generalitat, en torno a los 18.000 millones de euros, y podríamos bajar el IRPF en las nóminas de los trabajadores, incrementar esas nóminas en 100, 200 euros, 300 euros para que la gente llegue a fin de mes, pero ustedes son incapaces de abordar esta realidad. Evidentemente nosotros mantenemos nuestra enmienda a la totalidad. Muchas gracias.

La presidenta

A continuació passàrem al torn al Grup Parlamentari dels Comuns amb el diputat Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Conseller, secretari, la resta de membres del Departament. Abans de començar, pel que fa a la presentació de pressupostos, deixi'm-li dir, diputada Freixa, que no es posi nerviosa, no passa res perquè els Comuns siguem capaços d'arribar a un acord i no li molesti que sis diputades d'aquest Parlament tinguin la capacitat d'incidir a millorar i que els pressupostos es notin en la vida de la gent. Vostès, amb una situació similar al Congreso, fan exactament el contrari, que és bloquejar aquelles lleis com l'escut social que precisament venen a millorar la vida dels catalans i les catalanes. Per tant, entenc perfectament que ens pugui dir que som d'extrema esquerra; ja li dic que no ho som, però m'agradaria saber com es definiria vostè en aquesta posició de bloqueig.

Gràcies per portar aquests pressupostos, conseller. Jo crec que el que fa el Govern presentant aquests pressupostos no és una qüestió només de parlar de xifres i el que avui hem de discutir i reflexionar sobre si la gent podrà pagar el lloguer, podrà arribar a la feina en un tren que funcioni, si la sanitat serà atesa a temps, i d'això precisament és el que van els pressupostos i no només de xifres. Dit d'una altra manera, quin ha de ser l'objectiu de la política, i especialment en aquests moments? Doncs el que deia abans, fer més fàcil la vida a la gent que viu del seu treball, a les

classes treballadores –o a la classe treballadora. El nostre objectiu amb aquest acord de pressupostos és que els catalans i les catalanes notin en el seu dia a dia que les polítiques públiques el que fan és precisament millorar la seva vida i aquesta és la manera més efectiva de fer front als tres principals problemes que té Catalunya i la democràcia mateixa.

El primer, les desigualtats socials, de gènere i territorials. Malgrat els increments del salari mínim i la reducció de la temporalitat i de l'atur, les desigualtats persisteixen i ho fan sobretot pels preus de l'habitatge i perquè el creixement econòmic i l'increment del cost de la vida es reparteixen de forma desigual. Els beneficis empresarials han crescut molt més que els salaris, i la prosperitat, per tant, no arriba a tothom per igual, va per barris, i tenim uns serveis públics i unes prestacions socials que encara no són prou efectius per reduir les desigualtats.

El segon problema, l'emergència climàtica. Catalunya no pot quedar enrere de la revolució renovable i cal impulsar una política ambiciosa de descarbonització i d'adaptació climàtica. Qui ho negui està fora de la realitat i és un irresponsable, i qui no actuï ens posa en risc a nosaltres i sobretot a les futures generacions. L'adaptació climàtica vol dir també protecció, refugis climàtics, ombra i verd a les ciutats, gestió forestal i resiliència de les infraestructures.

I el tercer problema, la desafecció cap a la política, una desafecció provocada en bona part per la desconexió que massa sovint hi ha entre política institucional i la vida quotidiana de la gent. La gent se sent maltractada perquè ha de perdre hores de la seva vida en un tren o perquè espera massa temps el tractament sanitari que necessita. Cal, doncs, protegir la democràcia d'una extrema dreta que vol degradar les institucions amb l'antipolítica i que té un únic programa: l'odi, l'enfrontament i la divisió, ho acabem de veure amb la intervenció de VOX. Creiem que en aquests moments, també per responsabilitat democràtica i antifeixista, és necessari que Catalunya tingui pressupostos.

Habitatge, trens, serveis públics i transició ecològica, i en aquests àmbits es decidirà la legislatura, i això ha estat el gruix de la nostra negociació. Nosaltres hem fet la nostra part de la feina i ara cal que la resta de forces que volen estabilitat i progrés arribin a un acord.

Aquest pressupost es posa sobre la taula uns 49.162 milions d'euros, ens deia el conseller, 9.126 més que el 2023, és a dir, un increment del 22,8 per cent, i preveu 4.146 milions d'euros d'inversió, i això és especialment rellevant perquè, com s'ha dit, malgrat la fi del programa Next Generation, el volum d'inversió supera el del 2023 i, de fet, la inversió creix un 45 per cent respecte a aquest any. Per tant, també cal dir que aquests no són els pressupostos que haurien fet els Comuns si tinguéssim la majoria per impulsar-los, però sí que tenen en bona mesura el nostre segell. Perquè al final això va de política, que es noti al lloguer, al tren i al CAP. Per això els pressupostos han de ser una eina de redistribució, protegir qui està més exposat i reforçar els serveis públics que garanteixen oportunitats. I aquí és important dir-ho clar, un pressupost no és només, com deia a l'inici, xifres, o no és només una suma de partides, és una decisió política sobre a qui protegeixen, a qui prioritzen i quines oportunitats garanteixen. És l'eina més potent que té un govern per convertir la prosperitat en drets i per transformar-la en cohesió social, i quan no es fa, quan no es redistribueix, la desigualtat s'organitza sola. I aquest és el criteri, que la política es noti i que es noti de veritat, que es noti el lloguer, que es noti al tren i que es noti al CAP.

I en aquesta comissió d'Afers Institucionals, on parlem del color institucional del país i de la qualitat democràtica de la nostra administració, volem posar també en valor l'acord. Un acord que no és un annex tècnic, és una aposta política per governar millor, per reforçar el sector públic i per assegurar que les institucions estiguin a l'alçada del moment històric que vivim. Perquè quan fallen les institucions no és abstracte, vol dir tràmits que no avancen, vol dir serveis que arriben tard, vol dir desigualtats que accentuen la frustració ciutadana. I quan les institucions funcionen, al contrari, la gent ho nota en la rapidesa, en l'equitat, en la confiança, en la capacitat que té un govern per resoldre els problemes reals de la gent.

I en aquest àmbit, el primer eix és clar la reforma i el reforç de l'escola, d'Administració Pública de Catalunya com a nucli de la reforma administrativa i de la innovació pública. L'escola ha de ser molt més que un organisme de cursos, ha de ser una veritable escola nacional de treballadores i treballadors públics i una infraestructura estratègica de país. Això implica més recursos i més ambició en tres dimensions molt concretes. Primer, formació contínua i estratègica, no només oferta

dispersa, sinó programes orientats als grans reptes. Gestió per projectes, compra pública intel·ligent, avaluació i dades, digitalització amb drets, innovació reguladora i també, sobretot, competències per liderar equips en entorns complexos.

El segon, el reclutament i l'atracció de talent amb mirada de país. Necessitem un sector públic que reflecteixi la diversitat social i territorial de Catalunya, que obri portes a perfils nous quan calgui. Dades, digitals, ciberseguretat, transició ecològica, cures, i que garanteixi el relleu generacional amb condicions i itineraris que facin atractiu el servei públic. Necessitem captar talent.

I tercer aprenentatge sobre el terreny. L'administració aprèn fent, per això cal formació pràctica, itineraris, rotacions, estades, comunitats de pràctica i mecanismes de transferència de coneixement entre departaments i també, sobretot, amb el món local. La innovació pública no es decreta, es construeix amb cultura organitzativa. I precisament per fer-ho possible, l'escola ha de ser també el gran instrument del país per construir direcció pública. Per això li demano, conseller, més enllà del pressupost, quin creu que hauria de ser aquest paper de l'escola?

I un advertiment essencial pel que fa a la simplificació administrativa: no confondre aquesta simplificació, aquesta reforma o aquesta reestructuració amb desregulació, com li hem dit molts cops, ni amb control públic externalitzat, ni tampoc encara menys amb liberalització encoberta. Simplificar ha de voler dir reduir friccions i millorar el servei, no debilitar garanties ni diluir responsabilitats. La reforma administrativa que defensem és per enfortir el sector públic i el control democràtic, no pas per erosionar-los.

I quan parlem de reforma institucional i capacitat pública, hem de parlar, evidentment, també de món local i de finançament, i s'hi ha referit, i ens ha parlat reiteradament del compromís amb el món local, i aquí ho hem de dir sense embuts: anem tard amb la tramitació de la Llei de finances locals que vam impulsar els Comuns. És una de les lleis més importants de la legislatura en matèria de municipalisme, i a dia d'avui el Govern encara no ha presentat cap text per tramitar en la mateixa ponència. Els municipis no poden esperar indefinidament, i sobretot, perquè el debat no pot quedar reduït, reduït a pujar una mica més cada any el Fons de Cooperació Local, o el PUOSC; això és necessari, evidentment, però és

insuficient. El que cal és un nou sistema de finançament local que reconegui institucionalment el municipalisme a Catalunya, un sistema singular, que participi de la fiscalitat del país, un sistema compensador segons la tipologia de municipis i amb un principi d'anivellament real, perquè viure en un municipi petit, on un municipi envellit o en un municipi en dispersió territorial no pot significar menys drets o serveis pitjors, i alhora un sistema basat en principis clars, estabilitat i suficiència financera, corresponsabilitat i lleialtat institucional.

I aquí una idea clau: recursos no condicionats. Si volem autonomia local i real, si volem que els ajuntaments puguin garantir serveis essencials, necessiten estabilitat, capacitat de planificació i suficiència. Si no, seguirem demanant als municipis que facin de primera trinxera de totes les crisis, les socials, les climàtiques, les econòmiques, però com sempre, sense les eines per fer-ho amb solvència. I aquesta autonomia local és bàsica per a l'equitat territorial, com ho és la connectivitat digital, que s'hi ha referit com una infraestructura essencial. Determina l'accés a la feina, l'educació a la salut, a la informació i als serveis públics, i quan un territori queda desconnectat –i ho hem vist sovint massa sovint–, no només perd competitivitat, augmenta la desigualtat i es debilita la cohesió social. Per això defensem que la connectivitat s'ha de tractar com un dret d'accés efectiu i com una eina clau d'equitat territorial. I celebrem l'increment pressupostari, però calen instruments legals estructurals per tal que l'equitat no depengui de la voluntat del Govern en un pressupost. I en aquest sentit li demanem, conseller, també l'estat del tràmit del projecte de Llei de governs locals.

I aquí és important reiterar que el país necessita pressupostos i que són una decisió política sobre qui protegeixes, deia, a qui prioritzes i a quines oportunitats garanteixes. I els Comuns, per últim, i per acabar, li demanem dues coses: que arribin a un acord amb Esquerra Republicana per tal d'aprovar aquesta Llei de pressupostos i seguir avançant en els acords d'investidura, tant els d'Esquerra Republicana com els dels Comuns.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat.

A continuació, per part del Grup de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, el diputat Dani Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Bé, he estat escoltant la seva compareixença des del telèfon venint cap aquí i pensava, ostres!, ens presenten un pressupost que sembla que arreglarà tots els problemes que té aquest país alhora que trigava de Girona a arribar fins aquí dues hores i mitja, una cosa que potser fa unes quantes dècades era la normalitat, però entenc que a l'any 2026 no. I m'anava posant..., no diré en quin estat, és igual, però m'anava enfadant escoltant els seus anuncis triomfalistes i el seu pressupost amb un gran augment, que és evident que celebrem perquè és necessari, el problema no és que aquest any s'augmenti el pressupost. El problema és què ha passat aquestes darreres dècades, perquè el seu mateix Govern, quan accepta i quan vota a favor, fins i tot de propostes al Parlament, en el qual s'atribueix la desinversió que hem patit i que patim al nostre país els governs, els diferents governs de l'Estat, no només els socialistes, sinó també el popular, ja ens indica clarament què ha passat aquestes darreres dècades.

I vostès ara ens voldran fer creure que amb aquest pressupost solucionarem tots els mals endèmics que arrossega el nostre país, i no és així. Perquè ara que vostès governen, fa cap a dos anys, se n'han donat compte, com se'n va donar compte en el seu moment el famós tripartit de fa uns quants anys amb el senyor Maragall, el president, a davant, que Catalunya està infrafinançada i que no té els recursos suficients per tirar tot el que realment necessita endavant. I quan vostès governen i els de Madrid també són els seus, després sí que és veritat que arriben més milions, com passa ara, com va passar amb el govern tripartit, però no passa quan governen altres partits aquí. És a dir, vostès només arriben a aquestes quantitats de milions quan vostès governen als dos llocs, i mentrestant, la resta d'anys i de dècades, el que pateix Catalunya és un infrafinançament encara molt més bèstia que fins i tot amb l'actual pressupost que ens presenta. Un pressupost que, li repeteixo, de cap manera solucionarà totes les mancances que té el nostre país, tant a nivell de les infraestructures com els serveis socials, com del municipalisme, que vostè n'ha parlat molt i n'ha fet bandera.

Perquè amb aquests pressupostos, tot i destinar molts més milions als ajuntaments, hem de continuar recordant que són els ajuntaments de Catalunya uns dels més mal finançats de l'Estat espanyol. I aquesta és una realitat estadística, per tant, que vostès aquest any hi posin

Fitxer 9

uns quants milions més, home, és que ja tocava. El problema és que els ajuntaments porten anys i anys reclamant aquest més finançament, i sembla que vostè ha dit que, és clar, que no s'entendria davant de la demanda dels ajuntaments de més finançament, que no s'aprovin aquests pressupostos. Escolti, jo he estat alcalde durant uns quants anys. Aquesta demanda no és nova de l'any 2026, ve de fa anys, des de fa dos anys tres, quatre, cinc, vuit, deu, dotze. I vostès també han estat governant a l'Estat espanyol i aquests diners no arribaven i [#] finançament continuava. I, evidentment, també, amb responsabilitats compartides dels altres governs que hi han hagut a Catalunya, que no eren vostès, només faltaria. I dels governs espanyols, que tampoc eren vostès; el Partit Popular, perquè, al final, feien les mateixes polítiques.

Per tant, benvinguts siguin aquests diners que aniran als municipis, perquè són necessaris, però del tot insuficients per arreglar la manca de finançament que arrossegueu des de fa massa anys. Per tant, menys triomfalisme, perquè, al final, el que estem fent, bé, és començar, en tot cas començar, el camí per anar arreglant una mica les coses. Però una mica, perquè en un any no arreglarem, ho repeteixo, el que durant dècades s'ha deixat d'invertir als ajuntaments amb els serveis públics i amb les infraestructures del país.

I, a més, així ho demostren els pressupostos que vostè ens presenta, quan veiem que quasi inverteixen la mateixa quantitat de milions, 2.000 milions, en bonificacions al transport públic per mantenir, doncs, aquestes rebaixes, que ho trobem bé davant la realitat del transport públic a Catalunya. Només faltaria que es traguessin les bonificacions. Vull dir, que s'han de mantenir fins que les coses, com a mínim, estiguin arreglades. Però, evidentment, si s'hagués fet la feina, el govern socialista espanyol i d'altres, durant anys la xarxa ferroviària, aquests 2.000 milions, potser

una part important, es podrien destinar a millorar la xarxa i no pas a fer bonificacions totalment comprensibles amb la situació que ens trobem en l'actualitat.

Perquè, és clar, es destinen més diners a les bonificacions que no pas inversió a la xarxa ferroviària: 1.350 milions. Algun problema ens indica tot plegat, a l'igual que tampoc compartim que quasi quasi també... De fet, no. Es destinen quasi 2.000 milions també a tornar els interessos del deute acumulat dels diferents governs de la Generalitat. Per tant, també estem finançant els bancs i que, segurament, no?, deuen ser pobres i no tenen prou milions de beneficis anuals.

Bé, tot plegat... Nosaltres considerem que és un pressupost molt de mínims. Quan veiem en vostè, no?, un gran triomfalisme... Parlava de 9.000 milions més. Sí, sí, és clar, els números són una realitat, però com també és una realitat que la demografia catalana ha anat augmentant en les darreres dècades, igual que no augmentava de la mateixa manera el pressupost de la Generalitat perquè no arribaven els diners des de Madrid, governessin uns o altres. I, mentre Catalunya anava creixent, aquí tot s'anava deteriorant.

I és així, perquè parlem d'un sector educatiu en vaga, amb amenaces de més vagues; un sector sanitari en vaga, amb amenaces de més vaga; una pagesia al límit; un sector pesquer al límit; un sector social que ja ha avançat que aquest dijous també comença la vaga i es mobilitzaran. I, evidentment, per no parlar de la greu situació que viuen les famílies tant pel que fa a l'augment de preus de l'habitatge com a l'augment de preus de la cistella bàsica, de lo mínim per subsistir una família, no? I aquesta sí que és la realitat del carrer, no d'aquest any, sinó des de ja fa molts anys.

I amb aquests milions que vostès posen sobre la taula tot això no es revertirà, aquest 2026, ni de broma. I ho saben perfectament, que la tendència és a anar a pitjor i no pas a millor. Segurament, perquè no es fan les polítiques progressistes, que diuen vostès, suficients perquè es reverteixi aquesta tendència de fa anys, d'empobriment generalitzat del país, de caiguda generalitzada de la infraestructura pública, sigui la xarxa ferroviària, sigui als serveis a les escoles, sigui als hospitals, etcètera.

Perquè ens parlen, per exemple, d'un augment dels diners a Ensenyament, només faltaria, però, escolti, és que hi han escoles i instituts que porten més d'una dècada

esperant que s'arreglin, que es facin noves, que van caient a trossos, que estan en condicions insalubres. I aquest pressupost això tampoc no ho arreglarà. N'arreglarà algunes. En faran algunes de noves? Sí, com fa anys que es fa, però no s'aborda de manera integral amb un pla de xoc com és el que s'hauria de fer si creiem en l'ensenyament públic.

Després, també ens ha parlat de l'augment, a nivell comarcal, del pressupost, etcètera. I és veritat, perquè així ho hem estat mirant. Però, és clar, després mirem en comarques com l'Alt Empordà i, clar, quan veiem a què destinen els diners, pensem: «Home, doncs és molt qüestionable.» És evident que vostès hi donen suport, si no, no ho presentarien. Però, és clar, quan la majoria de recursos que destinen a l'Alt Empordà..., van 31,5 milions al Plemcat, o a la Garrotxa, 6,7 a la variant d'Olot, que és qüestionada, almenys per una part de la població i també per alguns sindicats agraris, etcètera, doncs, després podríem... Quan llegim la lletra petita anem veient que, bé, que aquests titulars que fan vostès aquests dies estan bé, però, quan llegim la lletra petita, després anem trobant totes aquestes incongruències, que, de fet, vostès no expliquen massa, però que sí que trobem en el pressupost i que demostren que, al final, aquest augment a certes comarques o en carreteres o en infraestructures com aquestes no suposaran una millora de la vida real dels ciutadans i ciutadanes d'aquestes comarques. Perquè aquests 31,5 milions no faran que les escoles de l'Alt Empordà que estan caient a trossos l'endemà estiguin millor, no? En tot cas, això facilitarà l'entrada d'empreses privades per poder fer un futur parc eòlic marí en mans privades. Bé, com funciona tot en aquest país.

Per tant, nosaltres som molt crítics. Dir que també ens estem acabant de mirar el pressupost perquè el van entregar aquest divendres, molt tard. Vull dir, en unes dates molt justes. I a començar..., dilluns ens el mirarem, perquè pensem que és la nostra funció, però ja avisem que són uns pressupostos que, per molt que vostès venguin com a triomfalistes, per nosaltres són totalment insuficients i responen a la política autonomista de sempre, que permet l'espoli fiscal constant i que el país vagi caient a trossos.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. En absentar-se el Grup Mixt, acabaríem amb un darrer torn per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, amb la diputada Ivana Martínez.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies presidenta. Benvingut, conseller Dalmau, secretari general i tot l'equip que l'acompanya. Gràcies per venir avui per fer aquest gest de presentar els pressupostos a la Comissió d'Afers Institucionals.

I, conseller, tal com vostè ha explicat avui, no?, i ha explicat diferents vegades en seu parlamentària, estem en un moment de reforma, de transformació i de canvi del nostre país. I durant aquests divuit mesos Catalunya ha avançat, i això és innegable, amb un govern que treballa per la Catalunya dels 8 milions per a tots i totes, sense excepcions.

Constatem que els pressupostos del 2026 responen a una aposta clara i coherent per reforçar l'estat del benestar i consolidar un model de prosperitat compartida. Com vostè deia, conseller, amb més de 49.000 milions d'euros és el pressupost més alt de la Generalitat, incrementant un 22,8 per cent la despesa respecte al 2023. Aquest creixement no és només una xifra rellevant, és la traducció pressupostària d'una prioritat política: situar les persones al centre de l'acció pública; amb una prioritat clara: infraestructures, mobilitat i equipaments públics arreu de les comarques; en la línia d'un govern que ha estat al costat del món local, dels alcaldes, les alcaldesses, dels consells comarcals i de les entitats municipalistes; un govern que ha trepitjat territori, que ha visitat pobles i ciutats i que ha començat a resoldre situacions enquistades des de feia massa temps.

En aquest camí, s'ha aprovat el primer projecte de llei d'aquesta legislatura, l'estatut dels municipis rurals, hereu de la feina del govern anterior, però culminat amb una voluntat clara de transformació; un estatut necessari i llargament esperat que suposa un abans i un després per als pobles de Catalunya, perquè reconeix les seves singularitats i dona resposta a necessitats com l'arrelament, l'habitatge o l'accés als serveis.

La conselleria de la Presidència ha posat les bases d'una nova relació amb els municipis, una aposta per un territori connectat on arriba la fibra òptica, on tothom té les mateixes oportunitats. Per què un poble o una ciutat ben comunicats són espais plens d'oportunitats, per a empreses, per teletreballar, per viure i per obrir-se al món. I aquesta visió ja s'ha començat a traduir en fets. I aquest va ser amb l'increment del PUOSC, passant de 250 a 500 milions d'euros a la convocatòria 25-29. Aquest és un clar exemple de l'aposta decidida per millorar municipis i, amb ells, la qualitat de vida dels ciutadans.

I és precisament des d'aquest punt, des del camí recorregut i des del model de país que es vol construir, que avui volem analitzar la proposta que ens ha presentat dels pressupostos 2025-2026 del Departament de la Presidència. I des del nostre grup ho fem amb una idea molt clara: aquest és un pressupost útil, ambiciós i profundament coherent amb un projecte de país que impulsa el Govern.

Parlem d'un pressupost de 1.051,2 milions d'euros, creixent un 12,6 respecte al 2025 i més d'un trenta per cent respecte al 2023. No és un increment anecdòtic ni conjuntural, és una aposta política sostinguda que situa el Departament de la Presidència com una peça clau per reforçar el país des de la proximitat, la modernització institucional i la cohesió territorial.

Tal com ja apuntava a l'inici, aquest govern creu en el món local, en donar-li més recursos i més autonomia. I aquests pressupostos ho deixen clar: un compromís inequívoc amb el món local, no amb discursos, sinó amb recursos; uns pressupostos que miren el territori i que es concreten en xifres i polítiques, amb els 351 milions a la Secretaria de Govern Locals i Relacions amb l'Aran, amb increments rellevants respecte als darrers exercicis; uns recursos que es tradueixen en unes polítiques concretes.

El Fons de Cooperació Local, amb 185 milions d'euros, incrementant gairebé un vint-i-set per cent respecte al 2023 i arribant a 1.056 ens locals del país. Aquesta és una eina clau per garantir la suficiència financera, l'equitat territorial i la capacitat real de gestió, especialment per als municipis petits i mitjans. I torno a parlar del PUOSC, que consolida aquest salt endavant amb els 60 milions, que permetrà tirar endavant més de quatre-cents projectes municipals i, a més, incorporant instruments

financers, que els ajuntaments podran avançar inversions sense patir les penúries de les tensions de tresoreria.

Aquests pressupostos també avancen cap a una administració propera i al servei de la ciutadania. Aquest 2025 es van presentar les cinquanta mesures de la reforma de l'Administració i, paral·lelament, aquest Parlament va aprovar una proposició presentada pel PSC, Esquerra i Comuns, on es regulava l'eliminació de la cita prèvia obligatòria, l'ús del llenguatge clar o una administració més proactiva, entre d'altres. I ara aquest govern proposa fer un pas més, i aquests són els 16 milions d'euros destinats a ampliar la xarxa d'oficines d'atenció ciutadana i les oficines mòbils, obrint la Generalitat a tot el territori. Això és igualtat d'accés als serveis, visquis on visquis.

A aquesta aposta s'hi suma una inversió important en serveis digitals i experiència ciutadana: més interoperabilitat, menys papers a aportar, una nova web institucional i una àrea privada que avança cap a una relació més personalitzada amb l'Administració. I permeti'm remarcar que [13.16 si/sí], al final, és possible l'ampliació del servei al 012 els caps de setmana, un detall que no ho és gens, perquè això vol dir escoltar la ciutadania i adaptar els serveis públics a la realitat quotidiana de tots i totes.

Tots sabem que cap reforma és possible sense persones. Per això, no vull deixar de parlar de la inversió dels 25 milions d'euros en funció pública i en l'Escola d'Administració Pública, pràctiques remunerades, ajuts a opositors, processos selectius més solvents i una Escola d'Administració Pública que formarà més de noranta mil persones. Això és dignificar el servei públic, atraure talent, garantir institucions modernes i competents.

En definitiva, conseller, des del grup del PSC valorem positivament que aquests pressupostos no parteixen del no-res. Són la continuïtat lògica d'una manera de governar que ja ha començat a donar els seus fruits, uns pressupostos que consoliden el camí fet, que reforcen el món local i que avancen cap a una Administració més propera, més justa i més eficient al servei del conjunt del país.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. A continuació, per donar resposta a les diferents intervencions dels grups parlamentaris, donaríem un torn d'uns trenta minuts, aproximadament, a l'honorable conseller per tal, doncs, que pugui pronunciar-se respecte dels diferents temes. Endavant.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Som-hi. Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, diputats i diputades, no? He escoltat les seves intervencions. Els agraeixo a tots el to que hem tingut en aquesta comissió, que entenc que, a més, serà la primera

Fitxer 10

que marcarà, no?, després de les properes compareixences que tindrem durant aquesta setmana. És a dir que les qüestions sobre educació els hi respondré jo mateix el dimecres, i, per tant, doncs, ens tornarem a veure el dimecres vinent.

I, en aquest, voldria fer algunes qüestions, no? La primera és en general, i després entraré en les que m'han mencionat els diferents grups parlamentaris, al que espero intentar donar resposta gairebé a tots.

La pregunta essencial que ens hem de fer tots plegats, perquè m'han formulat diverses consideracions amb relació a com aquests pressupostos arriben a la cambra, en quin mes de l'any arriben.

La pregunta fonamental que ens hem de respondre tots és: Catalunya necessita nous pressupostos, sí o no? Catalunya necessita nous pressupostos per valor de 50.000 milions per posar-los al servei de la sanitat, l'educació, els ajuntaments i les infraestructures, sí o no? A Catalunya li va bé o li va malament perdre 9.000 milions d'euros amb relació al pressupost del 2023?

Si la resposta a aquestes qüestions les tenim clares, seguim i negociem pressupostos. Ho farem, ho he dit, amb generositat, amb mà estesa, amb humilitat, donant espai per a la negociació, espai per poder encabir les prioritats dels diferents grups. I, especialment, saben que aquesta és una interpel·lació evident al Grup dels Comuns, a qui agraeixo pel fet d'haver pogut arribar a l'acord que ens ha permès presentar-lo avui també, també al grup d'Esquerra Republicana.

Per tant... Però ho dic perquè les consideracions que s'han fet sobre aquesta qüestió van més enllà de les que ha fet Esquerra Republicana. Les han fet altres grups, i els hi vull dir.

Tant de bo aconseguim que el nostre país, Catalunya, s'acostumi a avançar per la via dels acords entre formacions que pensem diferents i amb la capacitat de posar pressupostos damunt de la taula, perquè el país no es pot aturar, perquè no podem bloquejar el país, perquè els ajuntaments necessiten pressupost, perquè el necessiten les inversions que s'han de fer. Evidentment, calen pressupostos. I la resposta d'aquest Govern és que sí, és que calen, i per això ha fet un exercici de posar-los damunt de la taula.

No arribem de forma diferent en la que els diferents partits que han tingut responsabilitat de govern han arribat anteriorment, i, per tant, sempre ho hem dit, i el president sempre ho diu, hauríem de passar el sedàs de totes les propostes de tothom pel sedàs de les responsabilitats que hem ostentat cadascú de nosaltres quan hem estat al capdavant dels diferents departaments, del Departament d'Economia o de la Presidència de la Generalitat, en el qual, diguem-ne, hem tingut responsabilitats, no només el Partit dels Socialistes de Catalunya, que governa actualment, ha tingut aquestes responsabilitats; el Grup d'Esquerra Republicana i el Grup de Junts.

És així, i, per tant, torno a l'element central de la meva intervenció. Aquests són uns bons pressupostos, els millors pressupostos que es poden posar al servei del país. Són 49.162 milions, un 22,8 per cent de recursos més.

Rebem, respecte el 2023, dues vegades els recursos que hem acordat en el nou sistema de finançament, i posem damunt de la taula 4.000 milions que tenen a veure amb la política d'inversions per poder fer les inversions, ho he dit, en els centres hospitalaris, en l'educació, les infraestructures, en els centres de recerca que el país necessita.

I són pressupostos i són xifres, no per fer un debat només administratiu, que també, perquè reivindico la bona gestió al capdavant dels governs. Són per tirar endavant la política que el país necessita i per decidir quin model de país necessitem. Volem un país que avanci o un país que es quedi bloquejat?

Nosaltres creiem que el país ha d'avançar. Pensem honestament que el país ha d'avançar, i que al país li va bé que puguem avançar, perquè és d'aquesta manera que podrem aconseguir els acords en matèria d'habitatge i respondre a les qüestions que avui afecten a la ciutadania.

A la ciutadania li preocupa l'habitatge? Construïm habitatge públic. Per construir habitatge públic, necessitem pressupostos. A la ciutadania li preocupa la qüestió de la seguretat, que és un element que les formacions progressistes compartim també? Posem més Mossos d'Esquadra i construïm les comissaries que s'han de fer.

Ens preocupa el canvi climàtic i els efectes del canvi climàtic a les infraestructures del nostre país? Avancem en aquelles infraestructures que podem fer, sigui el TramCamp a Tarragona, siguin els estudis que hem pactat amb el grup dels Comuns dels projectes tramviaris a la resta.

Ens preocupa la competitivitat de la nostra economia? Posem els recursos que necessitem per tirar endavant els polígons industrials que casa nostra necessita. No serà possible atreure noves inversions, no serà possible atreure nous projectes d'inversió en els projectes industrials que el país necessita si cada vegada que ha d'aterrar en un municipi som incapaços.

No, aquí no es pot; aquí no podem fer-ho: aquí no hi ha la carretera que es necessita per arribar; aquí no hem fet el desenvolupament urbanístic que sabia que s'havia de fer. Ai, no sigui que ens posem d'acord; ai, no sigui que toquem alguna cosa que no voldríem tocar.

Calen nous polígons industrials, calen noves infraestructures, calen nous serveis públics. I aquesta és la tesi del Govern: el país necessita avançar. I per això ha posat damunt de la taula aquesta proposta.

[#05:02]Dir que no arribem d'una forma diferent de la que hi han arribat governs, i ho dic en relació amb la intervenció que ha fet la senyora la senyora Freixa del Grup de Junts en relació als acords d'aquest Govern.

El Govern se sent molt orgullós dels acords que ha arribat amb els Comuns, perquè posen damunt de la taula prioritats no només en la qüestió de l'habitatge, que potser el seu model està lluny del nostre. Posar qüestions, diguem-ne, tan esquerranoses

com posar recursos per poder construir habitatge públic. Sí, deu ser molt d'esquerres, perquè feia molt de temps que no es construïa habitatge públic a Catalunya. I, per tant, doncs, és cert, hem acordat augmentar els recursos per construir habitatge públic a Catalunya.

Hem posat recursos també, no només en la qüestió del lloguer. També coincidim que la gent jove que es guanya la seva vida també té dret a poder-se comprar un habitatge, i hem posat els crèdits d'emancipació per poder facilitar el cost de l'entrada d'una persona jove a l'accés a l'habitatge.

Aquestes són les condicions que hem acordat amb els Comuns. També hem acordat amb els Comuns millores en l'àmbit sanitari, millores en l'àmbit educatiu, millores també en l'àmbit de la funció pública. S'ha expressat abans en matèria del paper de l'Escola d'Administració Pública, que ara hi entraré.

Ho dic perquè no m'he de remuntar molt lluny, l'any 2017. Vostè ha escoltat la intervenció del penúltim grup que ha parlat. És la CUP, que entre vostès i la CUP deu haver-hi una diferència ideològica sideral, sideral en moltes qüestions. En matèria econòmica, en matèria d'habitatge.

És que vostès van pactar els pressupostos amb ells l'any 2017, i els van prorrogar i van ser vigents, els pressupostos que vostès van pactar amb la CUP, el 2018 i el 2019. I l'any 2020 es va arribar a un acord amb el Grup dels Comuns. No li van fer tants escarafalls en aquell moment a per poder arribar a uns pressupostos amb el Grup dels Comuns i amb Esquerra Republicana. Esquerra Republicana, Junts i els Comuns.

I deuriem ser uns bons pressupostos per al país, que, per cert, es van haver de tornar a prorrogar l'any 2021. I l'any 2023 es van tornar a pactar ja uns nous pressupostos, en aquest cas, diguem-ne, del Govern republicà, del president Aragonès, amb el Grup dels Comuns i amb el Grup Socialista.

I reivindico, també li dic, fruit de coses que aquest Govern pot explicar com a obra de govern també són fruit de les decisions que vostès van prendre. I és cert, i, a vegades, ens ha tocat de fer d'oposició i, a vegades, ens ha tocat governar.

La pregunta que hem de compartir tots plegats és si volem que el país avanci o no. Jo he de dir que, últimament, la meva tesi política central és fer que Catalunya funcioni en el context internacional en el que estem; davant de les incerteses que hi ha en el món; davant de la inestabilitat que hi ha en el món; davant de l'auge dels extremismes, dels populismes, l'èxit del país està en fer que Catalunya funcioni.

Si entre tots plegats, els que estem aquí, aconseguim que quan un va a l'hospital, les llistes d'espera siguin més curtes; que quan un va a estudiar en un centre educatiu públic de primària del país, no tingui la sensació que els barracons cauen; si aconseguim que les llistes de dependència es redueixin; si aconseguim que els ajuntaments tinguin més diners per invertir en els barris, en l'espai públic, que també és com es combaten les qüestions que tenen a veure amb les desigualtats, amb les pors que circulen en la nostra societat, el país funcionarà, el país avançarà.

Aquesta no és només una responsabilitat de les forces d'esquerres, li he de dir. Amb les forces d'esquerres compartim, diguem-ne, un flux ideològic que té a veure molt més enllà no només de les polítiques pressupostàries que portem avui sobre condicions materials que es necessiten perquè avancem com a societat.

Els hi he de dir, aquesta és una interpel·lació que ens hem de fer tots plegats, perquè, diguem-ne, aquí darrere hi ha alguns que encara no han vingut, que cada vegada els veiem a tots plegats més envalentonats, viuen de fer que el país no funcioni.

I la responsabilitat que tenim les forces democràtiques és arribar a acords per fer que el país funcioni. I no descarrego aquesta responsabilitat ni en el seu grup, evidentment, ni en la resta de grups parlamentaris, però és una responsabilitat que tenim compartida Govern i oposició.

Si fem avançar el país, si arribem a acords perquè el país funcioni. Això no vol dir a tot que sí al Govern, però, al final del dia, hem d'haver arribat a més acords que desacords.

Es pot fer oposició i es pot dir que no a coses, però, al final del dia, hem d'haver arribat a més acords que desacords. I ho dic, crec, amb l'aval que ens dona el fet de que mentre l'actual president de la Generalitat va ostentar el càrrec de líder cap de l'oposició en aquest Parlament, sempre va estendre la mà per poder arribar a acords.

I, per tant, dir que aquesta és una qüestió fonamental que hem d'estar o que està a l'epicentre del que ens hem de plantejar quan parlem de pressupostos.

Sobre l'àmbit fiscal no hi entraré. Aquest Govern, en aquests pressupostos, no ha dut a terme una política d'augment de la pressió fiscal. Les qüestions fiscals que s'han tocat tenen a veure amb la fiscalitat en l'anterior exercici pressupostari sobre el turisme i fruit d'un acord amb Esquerra Republicana en augmentar les desgravacions en l'IRPF a aquelles persones amb rendes inferiors als trenta mil euros, que formava part d'un dels acords d'investidura.

I que crec que el país pot obrir un debat sobre la fiscalitat. Però si vostès ho saben. Si el país el que avui té és un problema de finançament de les seves finances públiques per fer front a les despeses que el país necessita per sostenir la sanitat i l'educació.

I el que hem fet, sobretot, és abordar, en aquest cas, de nou, amb Esquerra Republicana, un acord per posar damunt de la taula 4.600 milions [10:34]. 4.700, 4.686 o 96, ara m'equivocaré. 4.700 milions.

No serà possible al nostre país abordar un debat en profunditat sobre la qüestió fiscal fins que no resolguem el dèficit de finançament que tenim, i per resoldre el dèficit de finançament estructural que tenen les finances de la Generalitat, només és possible arribant a acords entre formacions polítiques catalanes.

Sí, no n'hi ha prou; també amb el Govern d'Espanya, ens agradi o no ens agradi. En el meu cas, li he de dir que no em desagrada arribar a acords, però puc entendre que hi hagi gent que sí.

Però el que els hi puc dir és que serà impossible, i, per tant també els ho dic, veient els antecedents anteriors de qui ha apujat la pressió fiscal a Catalunya, especialment l'any 2020-2021, els hi he de dir, les responsabilitats estan compartides. No s'ha arribat a aquesta pressió fiscal del dia a la nit, i aquesta és una de les qüestions que hem de tenir.

Vostè ha fet referència a algunes qüestions que tenen a veure en relació amb diferents col·lectius. Jo ho sé bé, ja les escolto, i aquest Govern està intentant posar remei. També sé d'on venen. També sé d'on venen algunes de les qüestions que

tenen a veure amb el malestar de determinats col·lectius, especialment en les retallades en el sector educatiu a partir de l'any 2010.

I crec que tothom ha intentat contribuir de la millor manera a poder-ho solucionar. A vegades es pot veure, si anem a la pantalla anterior, en l'evolució. El diputat del Partit Popular diu: «No, els pressupostos sempre són els més expansius.» No, no és veritat. Només cal que miri el gràfic, i veurà que els pressupostos no sempre són els més expansius.

No és una qüestió, a vegades, només de voluntat dels governs, diguem-ne. El cicle macroeconòmic a vegades acompanya o acompanya. Ara, el cicle macroeconòmic acompanya. Aprofitem-lo. Evidentment, no som aliens. L'any 2008 va haver-hi una crisi de ca l'ample a tot el món, que va tenir una afectació especialment a Europa, especialment a Espanya, especialment a Catalunya, que sumada al dèficit crònic de finançament del sistema de finançament autonòmic, va portar algunes de les situacions que tenim. Però sé perfectament en quines situacions estem.

En la mesura que tinguem pressupost, serà més fàcil que puguem arribar a acords que resolguin algunes d'aquestes qüestions, especialment en l'àmbit educatiu o en l'àmbit de la salut, especialment en allò que té a veure amb les condicions dels treballadors i treballadores.

Els hi puc assegurar que la prioritat d'aquest Govern és poder arribar a acords que millorin la qualitat del sistema educatiu, la qualitat dels resultats del sistema educatiu i també de les retribucions dels professors i les professores i dels metges i metgesses del nostre país, i dels professionals del sector de la salut. Per fer-ho, necessitem pressupostos.

Jo no sé, diguem-ne, qui té la fórmula màgica per dir que podem renunciar a 9.000 milions i és possible, a més, augmentar els salaris de les persones que treballen a l'organització.

Nosaltres ho volem fer, i, a més, hem dit que ho farem buscant recursos de sota les pedres. I si és possible fer-ho sense pressupostos, ho farem sense pressupostos, però li asseguro, aleshores voldrà dir que estem desatenent altres polítiques del país, i aquesta és una de les qüestions que hem de tenir damunt de la taula.

Han apuntat algunes qüestions que jo les agafo amb relació als municipis rurals. Amb relació al Consell dels Municipis Rurals, el podrem tenir enllestit el mes d'abril. Ara estem treballant-lo.

Amb relació a les qüestions que tenen a veure amb els funcionaris d'habilitació nacional, li he de dir, miri, aquest ha sigut com un joc a tres bandes, o a quatre, però, com a mínim, a tres. Vull dir, el Govern va arribar a una sèrie d'acords a la bilateral, Esquerra Republicana va fer també la seva feina al Congrés dels Diputats, i vostès, diguem-ne, van rematar *no a poste, a gol*, amb l'esmena que varen aprovar amb el Govern d'Espanya a Madrid pel retorn dels habilitats nacionals com una competència per Catalunya.

I ho he agraït. És que m'ho han sentit dir sempre. Ho he agraït, perquè crec que és un bon acord per Catalunya, i. a més, demostra el que abans els hi ha dit el diputat dels Comuns, que, si us plau, utilitzin els seus diputats que tenen a Madrid per aconseguir coses com aquesta.

El sistema de finançament és la propera estació d'aquesta línia de metro, i, per tant, allà també els esperem. Ara, en aquesta qüestió, jo li agafo la paraula. És una qüestió fonamental per al conjunt dels ajuntaments. El Govern té el compromís de convocar aquest any el cent per cent de les places que estan pendents de convocar en el fons d'habilitats nacionals.

Les convocarem. Traurem la oferta i traurem endavant les convocatòries. No és fàcil, perquè de l'anterior convocatòria, que ja són 218 places que estan descentralitzades, que, per primera vegada, hem fet els exàmens nosaltres, que ara els enviarem a l'Escola d'Administració Pública. S'ha presentat molta gent. Veurem, diguem-ne, en aquest procés...

Fitxer 11

quan surten d'aquest procés. Perquè segur que potser en els darrers anys no hem estat tots prou capaços de donar els incentius i fer les campanyes, la difusió i la informació necessària perquè hi hagin bons professionals del país que es presentin en aquestes posicions. Però el nostre compromís és aquest i, per tant...

Amb relació al sector públic professional, vostès ho han comentat. Jo li agraeixo. Li estenc la mà. Estem disposats a acordar també el desenvolupament reglamentari i, per tant, li estenc la mà i li agraeixo. Crec que és una de les qüestions de reforma de més calat que hem de fer en l'administració. Jo sempre ho he dit, tinc un respecte enorme per la direcció pública professional, per l'equip tècnic. Crec que no vivim en una tecnocràcia, vivim en una democràcia i això no se m'oblida, però també poso en valor la feina que han de fer els directius i les directives públics, que poden ser persones que venen amb adscripció política o sense adscripció política. I també els he de dir que intentem donar un espai més ampli a aquelles persones que puguin presentar-se, aquelles persones que no obligatòriament hagin de venir fruit de la seva adscripció política. I crec que servirà per millorar l'administració.

Les directrius les fixa el Govern i el Parlament, però als responsables d'implementar les polítiques públiques, hi vull els millors professionals, i crec que el seu grup també. I a més ha sigut un acord que hem arribat tots plegats davant de la societat civil. Aquí crec que li devem poder arribar en aquesta qüestió.

Ha comentat la qüestió dels municipis mitjans. Estic d'acord. És un dels reptes principals que té el país. Avui la població no està creixent a Barcelona, tampoc està creixent a la primera corona metropolitana. Està creixent especialment a la segona corona metropolitana, a l'àmbit metropolità de Tarragona i Reus. Està creixent a l'àmbit metropolità de Lleida i de Girona i a les ciutats mitjanes del país i algunes capitals de comarca de forma especialment. És aquí on nosaltres ens juguem la cohesió social del nostre país.

Dir, pla de barris és un element essencial. Com rehabilitarem? Com podem lluitar contra la segregació, la discriminació, la crisi habitacional al centre de Banyoles si no hi posem...? En aquest cas, en el cas d'Olot, per dir-ho, o en el cas de Figueres, Olot i Figueres, és igual, o a Tortosa per posar un altre exemple. Aquesta és un de les qüestions que nosaltres estem avançant i que, per tant, formen part d'aquests recursos que hem fixat.

Al grup del Partit Popular, li he de dir: jo crec que hi han coses que no compartim. Sí, aquest és un govern de la bona gestió i de la bona gestió econòmica. El pagament a proveïdors ha baixat a vint-i-vuit dies, que és la forma de garantir la liquiditat a les

pimes i als autònoms d'aquest país. S'està reduint el dèficit, s'està reduint el dèficit amb el que ens havíem quedat abocats en els darrers anys i hem anat reduint el dèficit de forma progressiva, amb el retorn de l'equilibri a les regles fiscals europees i amb una reducció del deute que ha passat del 35 per cent al 28,4, al 27,4. I també els hi dic: Si vostès ens ajuden amb la votació del FLA, tant de bo vostès ens ajudessin amb la votació del FLA, el reduiríem en el 22,7.

Aquestes són les xifres de la bona gestió econòmica. I vostè ja no sé d'on treu els números. Ja és allò de si no, se'ls inventen, però l'execució de les inversions de la Generalitat de Catalunya és del noranta per cent, del noranta per cent! Si anem a la pantalla de les inversions, en els darrers anys hem tingut inversions que venien addicionades, a més, amb els recursos dels Next Generation, del Next Generation, que significava una entrada de recursos molt gran per qüestions que a vegades no tenien ni projecte. És així. Van venir els recursos, hem fet els projectes i s'han executat. Portem un pressupost de 4.146..., de 4.146 milions d'euros en inversió. També els dic: Quan més tardem en aprovar el pressupost, més costarà executar-lo, que és una de les altres qüestions que també porta a la reflexió de per què aquest Govern presenta els pressupostos.

Li dic que seria un error confondre el desenvolupament del pressupost mirant els seus orgànics amb les seves polítiques. No correspon. No totes les partides que van destinades al món local estan al departament de Presidència, que té les competències en el món local. No va així i vostè ho sap. Ni aquí, ni a l'Ajuntament ni a la Xina popular. Bé, a la Xina popular no sé com funcionen els pressupostos, però li puc assegurar que en el sistema de comptabilitat europeu no va així. Aleshores miri per polítiques. Si vol mirar-lo per departaments, que és com ens organitzem nosaltres, doncs el pot mirar per departaments. A tots ens fa gràcia, veiem el que creixem cadascun de nosaltres... Serveix de poc a la ciutadania. L'important és com creix per polítiques. El meu departament gestiona polítiques que té a veure amb el pacte nacional de salut mental, que no son polítiques de salut, que no son polítiques de salut. Que és que no són polítiques destinades al món local els milions i milions que destinem al pla de barris? A les bonificacions del transport públic? Al transport escolar amb els consells comarcals? Bé, doncs el pressupost s'ha de llegir així.

I he de dir: Tenim un pla per simplificar l'administració? Sí. Tenim un pla per reduir entitats? Sí. Hem reduït quaranta-cinc òrgans col·legiats i dinou entitats i ja estem avançant, evidentment, en poder fer la nostra administració més racional. Ara el país dels sis milions ara en té vuit i s'ha d'organitzar d'una forma diferent. I jo els he de dir que a vegades tenim tots la sensació que ens hem trobat una administració pensada pels sis o potser pels set, pels vuit no, que necessita créixer per poder donar resposta a la complexitat de la salut, de l'educació... Que s'han... Diu, no, és que s'han de dissoldre moltes entitats. Escolti, és el model que tenim a Catalunya. Que dissolem? El Consorci de l'hospital de Sant Pau? El del Clínic? No, no comptin... Dissolem ara aquests dies que estem celebrant el Mobile World Congress, que ens converteix en el país que esdevé l'epicentre mundial de la tecnologia, què dissolem? La Fundació Mobile World Capital? El Consorci Fira de Barcelona? Fira 2000? És clar, al final, diguin-ho vostès. El país s'organitza com s'organitza. I jo no tinc cap mena de rubor en reconèixer que un país que creix, que és més dinàmic sí, crea més organismes perquè crea nous hospitals, crea nous centres de recerca. Dissolem l'ICFO? El BSC? Aquesta és una reflexió que s'ha de fer.

De la intervenció de VOX, li he de dir que, clar, m'hi quedo que la seva proposta és abolir Foment del Treball i PIMEC. I jo ja sé que vostès són del sindicato vertical i el partit únic, gairebé, però si la seva proposta que té avui principal a fer-nos és fer una crítica als agents socials i econòmics del país, vostès són els que venen a defensar també els interessos de les empreses del país? Els hi recordarà vostè quan parli amb ells? Després els vagi a veure que vostè està a favor de dissoldre Foment del Treball i la PIMEC? Home, les declaracions que vostè fa, no?

I diu: No, és que no és moment de gastar més. Sí, és clar que estem en moment de gastar més. Estem en un moment d'invertir més. Nosaltres no fem, no malgastem els recursos, invertim els recursos. En primer lloc, invertim els recursos en les persones, abans que en els territoris, en les persones, per assegurar-nos el progrés social de qualsevol individu que, pel fet de ser individu, com a mínim parteixi d'una tradició política de pensament polític liberal, que pensa que pel fet de néixer un ha de tenir les mateixes oportunitats que l'individu que ha nascut al costat. O és que un nadó en un hospital és diferent? Ha de ser, per raons de naixement, diferent del nadó del costat? Nosaltres pensem que les condicions materials, que són l'element

essencial per al progrés del desenvolupament de la humanitat, tenen a veure també en generar condicions d'igualtat.

I nosaltres invertim en les persones. Cada euro que estem invertint, cada euro que estem invertint en educació, no estem gastant en educació, estem invertint en el progrés i en el desenvolupament humà d'una persona, d'una persona que ha nascut a Pedralbes, d'una persona que ha nascut a Balaguer, que vagi a l'escola Mont-Roig del Camp, d'una persona que hagi nascut a Tortosa i es digui com es digui. I es digui com es digui i vingui d'on vingui. Perquè si avancem tots, si avancem, tots progressem tots. Si deixem persones enrere, fracassarem com a societat i nosaltres no volem un país que deixa persones enrere, perquè deixar enrere és un fracàs, des del meu punt de vista, del model social del país. Sobretot, és la generació d'un gran conflicte pel país de conseqüències desastroses. I, per tant, aquestes formen part de les qüestions que han parlat.

Al final, diputat Cornellà, que ja he vist que ja m'ha dit que avui ha arribat tard per la qüestió dels trens. Miri, amb el seu grup, hi ha coses en què coincidim i hi ha coses que sí m'apunto com li he dit a la senyora Freixa: tenim diferències ideològiques siderals. No passa res, la vida és així. Crec que compartim una orientació progressista. Jo, hi ha tesis que no comparteixo. Defensem un projecte de país que generi riquesa. No estem a favor del decreixement, estem a favor del creixement econòmic del país, del creixement sostenible, d'augmentar en productivitat, d'augmentar en innovació, de fer infraestructures en el país sense complexos. Ja li dic que estic a favor de la variant d'Olot. Tant de bo que la fem, tant de bo que la fem. I si li puc dir quant més ràpid, millor. De la mateixa manera que estic a favor que especifiqui la Nacional II.

Abans me n'he oblidat de dir-li, que m'ha recordat el diputat del Partit Popular, que l'estació de Lleida portava vint-i-dos anys. Bé, portava vint-i-dos anys, però s'ha fet, no? I li dic qui la va començar a fer? Una consellera que no era d'aquest govern, la consellera Capella, i va negociar amb l'alcalde de Lleida. No sé si en aquell moment en tenia una opinió tan favorable o no, però avui tots plegats hem convingut que, fruit d'aquell acord, ha sortit endavant. És clar que al país hi ha coses que fa temps que esperen i el que intenten resoldre uns pressupostos és posar el país endavant.

Clar que hi ha coses que fa temps que esperen, a tot arreu perquè les necessitats del país són infinites.

Vostè ha dit: «Jo era alcalde del meu municipi». Vostè volia més recursos pel seu municipi, sí o no? Doncs si volem més recursos pels municipis del país, es necessiten pressupostos. Si volem més recursos per la sanitat i l'educació, es necessiten pressupostos, fins i tot per arribar a acords en matèria de qüestions –ho hem dit– en matèria d'habitatge. Hem acordat amb vostès qüestions importants en matèria d'habitatge. Segurament compartirem amb vostès qüestions que tenen a veure amb polítiques d'infraestructures. No crec que vostès estiguin en contra de totes les infraestructures. Tampoc els vull pintar així. Crec que, especialment en l'àmbit tramviari, en l'àmbit ferroviari. Bé, doncs haurem de... S'haurà d'invertir, no? Aleshores, al tram-tram no surten les coses. Deixant que vagi passant el temps, no surten i, per tant, torno a reivindicar la necessitat que el país ha de tenir pressupostos, no?

Al grup dels Comuns, ho he dit. Al grup dels Comuns em refereixo ara, diguem-ne, en els dos partits que han donat que han donat suport a la legislatura, no? La primera, jo estic orgullós de l'acord que hem arribat amb vostè, com reivindico els acords a què hem arribat en diferents matèries al llarg d'aquesta legislatura. Sí, estem destinant més recursos en habitatge, més recursos en habitatge, perquè avui és el principal problema que té el país. Sí, estem dedicant més recursos en matèria d'infraestructures per combatre el canvi climàtic a casa nostra. Per això té a veure amb la qüestió del desenvolupament de les renovables, on crec que tots plegats hem de fer un exercici de valentia. No podem parlar de renovables i no posar-les enlloc, també li dic, senyor Cornellà. O sigui, necessitem augmentar. Per tant, com que s'ha referit a la qüestió de l'Alt Empordà, si bé és clar que en algun lloc hem de posar les energies renovables. Crec que el grup dels Comuns, que estem fent una aposta especialment per al desplegament de l'energia solar, per l'enfortiment de l'energètica com a empresa pública d'energia.

Vostè ha dit: habitatge, trens, serveis públics i canvi climàtic. Crec que aquestes són les prioritats que estem abordant conjuntament. I és cert, vostè diu aquest no és el pressupost que segurament hauríem fet nosaltres al cent per cent, però el

reivindiquem. Jo reivindico també els acords a què hem arribat amb la seva formació política.

Sobre la direcció pública, bé, espero haver-li resolt amb la meva afirmació: «Crec que vivim en una democràcia, no en una tecnocràcia», però també vull fer confiança a que donem més mecanismes per professionalitzar la direcció pública. Crec que és bo. Crec que és bo per aquells que defensem justament aquesta tesi i crec que hem tingut experiències d'altres llocs, on segurament en els ajuntaments això és més freqüent, de poder donar espai al creixement i a l'empoderament de professionals que vinguin a la direcció.

Sobre la Llei de finances locals, hi estem treballant. El nostre objectiu és que la Llei de finances locals i Llei de governs locals siguin objectius d'aquest any 2026. Nosaltres no renunciem a què hi hagi Llei de finances locals i Llei de governs locals el 2026. Ara també vull enviar un missatge. Sí. Podem fer la Llei sense recursos, la Llei estarà en un calaix. No servirà de res pels ajuntaments i, per tant, necessitem pressupostos i finançament. Si hi ha pressupostos i finançament autonòmic, serem capaços de tirar endavant la Llei de finances locals, però sobretot de posar més recursos per als ajuntaments del país. I el Govern està disposat a obrir la carpeta del finançament local. Necessita tirar endavant la Llei, però sobretot necessita més recursos i, per això, necessitem tot això.

Al grup d'Esquerra Republicana, jo els hi agraeixo. Els agraeixo el to. Agraeixo la reflexió, no vull que ho entengui com un mecanisme de pressió. Ho dic de debò. Ho dic de tot cor, ho dic de convicció. He intentat fer avui una explicació política de quines són les prioritats del Govern i a on va el país i quina és la disjuntiva del país davant del clima d'inestabilitat que tenim, davant de l'auge de l'extrema dreta: fer que el país funcioni. L'objectiu de les forces democràtiques, i especialment de les forces progressistes, és fer que el país funcioni.

Jo els dic jo crec que la legislatura té sentit perquè els acords que vam aprovar amb vostès, pels quals el president va guanyar-se la confiança per a la investidura amb els comuns i amb Esquerra Republicana ens han portat a èxits per al país. No han sigut fàcils. No han sigut fàcils ni han sigut immediats, però hem resolt en un any i mig problemes que feia més d'una dècada que estaven encallats. Més d'una dècada

que estaven encallats, però no podem deixar el país encallat en el mentrestant, que aquesta és una qüestió fonamental. Tenen tot el nostre compromís pel compliment dels acords d'investidura. Tenen la paraula del president de la Generalitat, que no hauria de ser poca cosa.

Tot el que hem dit ha passat. Vàrem dir que hi hauria un nou sistema de finançament, fins i tot quan hi havia gent que pensava que no passaria, fins i tot quan algunes vegades hem tingut dubtes, fins i tot nosaltres mateixos i hem complert i hi ha hagut nou sistema de finançament, pel paper que hem jugat nosaltres i pel paper que han jugat vostès. I avui Catalunya té damunt de la taula una proposta de 4.700 milions d'euros més damunt de la taula. I perquè hem complert, perquè estem complint i perquè complirem, els estenem la mà, perquè hi hagi pressupostos i els demanem que no tirin la tovallola. Vostès han dit que vostès volien pressupostos, nosaltres també. Seiem i negociem-los.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, conseller. A continuació, encetaríem un nou bloc perquè els grups parlamentaris poguessin posicionar-se per un temps de fins a cinc minuts. Començaríem, en aquest cas, per al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya amb la diputada Freixa.

Glòria Freixa i Vilardell

Bé, conseller, gràcies.

Fitxer 12

Ha tocat molts temes i, per tant, intentarem reblar una mica el que volíem dir en la primera intervenció en relació amb el món municipal. I és que des de Junts per Catalunya vam presentar i es va aprovar i, per tant, el Govern haurà de donar compliment a una proposta de resolució, l'altre dia, en la participació doncs dels tributs de l'Estat, també per part dels consells comarcals perquè puguin dur a terme les seves activitats o per agilitzar tota la tramitació organitzativa, per exemple, que sigui només necessari un informe de l'interventor municipal per autoritzar doncs l'ús

dels estalvis de manera més ràpida, i, entre d'altres, doncs les regles de despesa, que s'adeqüin, que no hagin d'anar també vinculades a les situacions d'emergència en els municipis. I l'hi farem arribar, perquè jo crec que és prou important.

En matèria de funció pública, doncs hem detectat també un increment en càrrecs i plans provisionals, però no veiem una provisió específica per al desenvolupament de totes aquestes normes i, per tant, ens agradaria saber si ens ho podrien explicar una mica millor.

Pel que fa al Consell de l'Audiovisual de Catalunya, veiem també que majoritàriament es reforça tot el tema de personal. Ens agradaria que el regulador tingués un reforç justament doncs per garantir els drets dels consumidors, reforçar la transparència, la competència en l'entorn digital i també doncs l'ús del català. I en relació amb..., en matèria de polítiques digitals, sobretot parlar-li del bo social digital, perquè el bo social digital és el que al final farà doncs que milers de famílies, persones grans i joves, no quedin fora d'una educació en línia, de tràmits administratius, d'oportunitats laborals i, per tant, nosaltres creiem que ha de ser considerat l'accés a Internet un servei essencial d'aquest país.

Miri, conseller, vostè ens ha dit doncs que el seu objectiu és que Catalunya funcioni, i, de moment, Catalunya no funciona. Ens parla d'arribar a consensos, però no mira en aquest costat, no estén mai la mà a Junts per Catalunya, sinó sempre als mateixos companys de joc, que ja li dic jo que, de moment, no aporten grans beneficis en aquest país. En matèria d'habitatge ens pot dir moltes coses, però nosaltres sempre hem estès la mà a aquesta inversió, a aquests cinquanta mil habitatges. Seguim sense veure grues a Catalunya i sí que seguim veient polítiques que criminalitzen una part de la ciutadania i no resolen res. Les dades no són bones.

I, després, ens parla de pressió fiscal, de qui l'ha apujat més. Jo crec que no deu ser seriós si no podem parlar avui de què ha passat quan avui s'han presentat les balances fiscals, perquè les balances fiscals –ja no ens podem enganyar més– demostren clarament aquest dèficit fiscal: el darrer any –el darrer any–, un 8,3 per cent. Estem parlant de la meitat del pressupost actual de la Generalitat de Catalunya. Miri, vostè s'imagina una AMPA d'una escola concertada, que nosaltres doncs acostumem a pagar a una fundació per totes aquelles famílies que no arriben a final

de mes, que han tingut problemes perquè s'han quedat a l'atur, que han perdut el pare o la mare... Bé, ara imagini's que aquestes famílies que reben els ajuts any rere any arriba un dia que comencem a detectar la resta de famílies que s'han canviat de casa, que tenen una casa amb piscina o que porten un esportiu de luxe. Doncs això és Espanya. Això és el que ens ha passat a Catalunya amb la resta de comunitats autònomes. Ningú ha volgut revisar aquest injust finançament. I, per tant, jo l'hi demano. Vostè no ens ha estès la mà, però jo sí que l'hi estenc. Amb el tema del FLA, Junts per Catalunya, Esquerra Republicana i la CUP, en una comissió que va haver-hi aquí de deute històric, es va acordar la condonació del cent per cent del FLA, i vostè ens parla del vint. Jo li demano: anirem plegats amb aquesta condonació del cent per cent? Perquè és vital per als interessos de Catalunya.

I, ja per acabar, conseller, també la inversió, la inversió durant el Govern de Pedro Sánchez. Catalunya ha perdut 8.000 milions d'euros de pressupost no invertit a Catalunya que ja se'ns havia compromès. Per tant, jo no sé com l'hi dic, però, a les escoles, la resta de famílies deixarien de pagar la part d'aquell que ja no ho necessita. I jo crec que cal, després de més de quaranta anys, una revalorització de com està la situació a Espanya. És una vergonya que hagin trigat tant en publicar-se les balances fiscals, però les tenim aquí, conseller. Per tant, si us plau, reconeguem ja aquest infrafinançament de Catalunya i posem-nos a treballar plegats. Des de Junts per Catalunya ja l'hi diem: nosaltres demanem més lideratge, menys submissió a Madrid, però, sobretot sobretot, o sigui, el que considerem és que nosaltres som aquesta alternativa per recuperar l'autoestima d'aquest país.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el diputat Jové.

Josep M. Jové Lladó

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, conseller, per la seva resposta. Poc més a afegir a la meva intervenció inicial. Però, miri, vostè començava la seva rèplica fent-nos una pregunta a la resta de grups parlamentaris. Vostè ens preguntava si creïem que Catalunya necessitava pressupostos, i deia: «Sí o no?» Eh?, deia, i ho

emfatitzava amb aquesta resposta binària. Nosaltres ja li hem dit el que pensem. I si vostès creuen que la resposta és que sí, també saben el que han de fer. No desviïn la resposta, no la desviïn. Nosaltres volem que compleixin i facin complir allò pactat, perquè és bo per a Catalunya, però també volem deixar clar que, si segueixen sense fer-ho, sense fer-ho complir, nosaltres farem tot allò que estigui a les nostres mans perquè els recursos dels que pot arribar a disposar la Generalitat arribin a la ciutadania per la via que faci falta. Vostè tancava les portes, eh?, però si es tanquen les portes als pressupostos perquè no es compleix amb allò pactat, nosaltres no tanquem la porta a la negociació i ens aixequem de la taula. I, no, conseller, nosaltres no llançarem mai la tovallola per Catalunya.

El Govern hauria de deixar de gesticular i pressionar Esquerra Republicana i hauria de complir amb Catalunya. Ho hem de fer per complir amb allò signat, i no perquè sigui una demanda o un caprici d'Esquerra, sinó perquè és un compromís bo per al conjunt de la ciutadania. Vam acordar, conseller, entre d'altres, que la Generalitat assumiria com a primer pas la recaptació de la gestió de l'IRPF. I sabem i entenem que aquests acords, que els acords poden ser difícils de complir, sobretot si són ambiciosos o tan ambiciosos com aquest. No tenim cap problema en assumir-ho i en treballar, com ho estem fent, per facilitar-ne el seu compliment, però en cap cas –en cap cas– acceptarem que aquest compliment estigui supeditat als interessos electorals del PSOE. I vostès, en tant que Govern de Catalunya, tampoc ho haurien de fer. I, miri, agafo les seves paraules, el parafrasejo: qui impedeix, qui nega, qui renuncia a la possibilitat que 9.000 milions arribin a la ciutadania és qui no compleix la seva paraula. Si algú està aturant o bloquejant Catalunya és qui no compleix la seva paraula, no pas Esquerra Republicana, perquè Esquerra Republicana sempre hi és i sempre sempre amb la mà estesa.

Per cert –vostè ho recordava, eh?–, per una actitud ben diferent a la seva, per molt que vulguin amagar-se ara. Perquè una cosa és condicionar una negociació a poder gestionar l'IRPF i una de ben diferent és condicionar uns pressupostos a un casino, a una autopista o a un aeroport, que no són competència de la Generalitat. Vostès ens van voler infligir costos polítics a canvi del seu vot, i ho saben. Nosaltres no ho farem. Nosaltres els demanem que compleixin amb allò acordat, que, a més, vostès mateixos també ho han defensat, perquè són passos importants per garantir el

benestar de la ciutadania. Per garantir i, si volen també, amb paraules seves, que la prosperitat es pugui compartir efectivament. Ja ha dit que tenim la seva paraula i la del molt honorable president de la Generalitat, que és important, evidentment, però ara és el temps dels fets, ja no només de les paraules. Si vostès compleixen amb allò acordat, trobaran sempre Esquerra Republicana amb voluntat de negociar. Si vostès compleixen amb Catalunya, trobaran sempre Esquerra Republicana amb la mà estesa per acordar. Si vostès volen uns pressupostos, compleixin amb el que van signar i facin-ho complir, començant per l'IRPF. Perquè, sí, la política és arribar a acords, però la bona política, la política de veritat, és complir-los.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, també per un temps de cinc minuts, per part del Partit Popular el diputat Juan Fernández.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, presidenta. *Conseller*, usted ha dicho que su gobierno es el gobierno de la buena gestión, y, a ver, han tardado ustedes dos años en presentar su primer presupuesto, y lo hacen sin apoyos parlamentarios. Han tardado casi dos años en presentar su primer presupuesto y lo hacen sin apoyos parlamentarios. Yo, cuando hice la valoración de los primeros cien días del gobierno de illa, dije que el balance que hacíamos era el mismo que los cien últimos días del gobierno de Aragonès. Y yo nunca pensaría poder decir en este Parlament –y no se piense que es un cumplido– que Illa está siendo peor presidente que Aragonès, porque va camino de los dos años de su gobierno y ni ha presentado presupuestos ni gobierna ni está solucionando absolutamente nada. Y no se lo tomen ustedes, señores de Esquerra Republicana, como un cumplido.

Presentan ustedes un presupuesto donde crecen porcentualmente más las partidas de su departamento que las de Salud o Educación. Su departamento crece más, porcentualmente, que el Departamento de Salud o Educación, que debían ser *el pal de paller d'aquest pressupost*. Usted nos ha hablado de oligarcas tecnológicos, nos ha hablado de contexto internacional, nos ha hablado de los aranceles de Trump. Y yo le pregunto: ¿qué pasa, que el contexto internacional o los aranceles de Trump

les obligan a ustedes a crear más cargos políticos? ¿De verdad esa situación les motiva a ustedes para crear más estructura política? Setenta y un cargos políticos más y 2 millones de euros para hacer actos de autobombo de Salvador Illa. ¿Por qué la *conselleria* de la macroestructura y del autobombo de Salvador Illa crece más que la *conselleria* de Agricultura? En un contexto con los aranceles de Trump, ¿por qué crece más su *conselleria* y tiene más presupuesto su *conselleria* que la de Agricultura? ¿Por qué tiene más presupuesto su *conselleria* que la *conselleria* de Empresa y Trabajo? Porque a nosotros nos gustaría un presupuesto con menos cargos políticos y más ayudas a los autónomos.

Estos son unos presupuestos de corte soviético, que cronifican la Cataluña del infierno fiscal, de la macroestructura mastodóntica, de la administración fallida, de la inseguridad jurídica para la gente que emprende y de la destrucción de la clase media. Son unos presupuestos del clientelismo, de la subvención y del hachazo fiscal y que no nos van a sacar de la decadencia –nos van a hundir más.

Dice usted: «Es importante tener un presupuesto.» Yo, mire, relativizo un poco, porque es igual no tener presupuesto que tener unos nefastos presupuestos para Cataluña, que es lo que ustedes nos ponen encima de la mesa hoy. Y observo al Partido Socialista y a Esquerra Republicana y me parece muy frívolo este teatro. Ustedes están jugando al gato y al ratón con los presupuestos, y esto es una absoluta irresponsabilidad. Y yo creo que han escogido ustedes unos malos socios, porque no tenemos mucha esperanza en la contribución que pueda hacer Esquerra Republicana a una nueva propuesta de presupuesto –no tenemos mucha esperanza. Es más, tenemos un poco de miedo sobre ello. A la cubanización de la política catalana aportada por los Comuns al presupuesto, Esquerra Republicana no creo que pueda aportar más.

Porque nuestra diferencia, la diferencia del Partido Popular con el modelo que ustedes han presentado es absolutamente radical. Ustedes han apostado por proteger a los okupas, por un cheque para condones para los jóvenes como mayor esperanza de cambio para una parte de la sociedad muy preocupada por su devenir y por una paralización de los proyectos estratégicos. En conclusión, presentan ustedes unos presupuestos ideológicos inútiles que mantienen a los catalanes

hipotecados de por vida, fiando todo a la deuda, una Generalitat plagada de altos cargos, con unos impuestos abusivos y con un modelo que no sitúa a los servicios públicos en el centro de la acción política. *Conseller*, recorte, pero no recorte en servicios: recorte en estructura política, acabe con la macroestructura para mejorar los servicios públicos, que es, al final, lo que nos debe preocupar y para lo que debemos trabajar.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per part del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat Juan Garriga.

Joan Garriga Doménech

Gracias, presidente. Bé, senyor conseller, al tema de la pagesia, que he comentat abans i no m'ha donat temps, no enganyi. Diu que és culpa de Trump i dels seus aranzels. Trump mira pels seus interessos; vostès, no. Vostès han arruïnat la pagesia catalana i el conjunt de l'espanyola amb les seves polítiques. On? A la Unió Europea, amb els seus acords amb Marroc, amb Mercosur. Trump no és el culpable de que entrin taronges que no compleixen les mateixes normatives que exigim aquí als nostres pagesos; són vostès, vostès són els directes responsables d'arruïnar el nostre camp i la nostra pagesia. No s'escudi en Trump.

Vostè fa una pregunta –a Catalunya li va bé perdre 10.000 milions?– perquè tothom digui: no! VOX diu sí, sí. Per què? Perquè no venen de Mart. No estan en una caixa llunyana, que hem trobat un tresor, lo que ha fet... No. Ve de l'esforç dels catalans, dels treballadors, de la nòmina, de l'IRPF, de l'ITP quan un compra la seva «vivenda» habitual, que vostès, a més del deu, ara ja li cobren l'onze per cent –un autèntic escàndol. I per a què? Per continuar malgastant. I li he ficat molts exemples i li'n podria ficar molts més.

Vostè diu que veurem un país –que suposo que es refereix a la nostra estimada regió catalana, no?– que avança. I és trampa, perquè vostès diuen que volen una regió que avança a través d'aquests nous pressupostos, i no sempre els pressupostos poden millorar les condicions. De fet, nosaltres preferim els anteriors, perquè aquests són pitjors. A vegades, cada moviment que fan empitjora les coses.

Després, vostè menteix descaradament, i diu mentides..., però, *vamos*, aquí a *bocajarro*. Diu que jo he dit que vull abolir Foment i Pimec. Té la barra de dir que he dit això? Jo he dit que no vull que destini més de 10 milions de l'esforç dels treballadors i les famílies a una patronal, perquè vull que els pressupostos de Pimec i de Foment els paguin els seus socis, les grans corporacions, les grans empreses. Vostè és un mentider. Rectifiqui, perquè jo no he dit que vull abolir Pimec i Foment. Ha dit una flagrant mentida. Espero que rectifiqui. I, evidentment, els hi dic a la cara, al Cañete i al Sánchez Llibre: heu de viure dels vostres socis! Sou empreses! Necessiteu recursos públics? És una autèntica vergonya. I els hi diré mil vegades. Per això no ens conviden als seus debats, si se n'adona. Jo vaig fer un vídeo: «Cañete, Cañete, que no em convides!» I girava la cara.

Fitxer 13

Perquè clar, li diem les coses a la cara, som de VOX, és així.

Després vostè, aquí m'he emocionat una miqueta perquè ha dit una veritat, li felicito, progressa adequadament. Ha dit que hi ha una diferència substancial entre el PSC i VOX, que el PSC ajuda a tothom, hagi nascut on hagi nascut, sigui d'on sigui... És veritat; nosaltres no, volem ajudar primer els de casa, perquè els recursos dels catalans són limitats.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per part del Grup Parlamentari dels Comuns, amb el diputat (*veus de fons*), el diputat Mijoler s'absenta. A continuació, per part del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular, el diputat Dani Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Bé, referent al que ha comentat, evidentment no compartim moltes de les visions de com hauria d'avançar el país i en qüestions econòmiques algunes són totalment contràries perquè vostè, alhora que ens diu que no som decreixentistes, ja ho sabem, per desgràcia, vostès aposten per continuar amb el mateix model que si sent perfectament còmode el centredreta i la dreta. De fet, és curiós perquè porten

els pressupostos aquí, que encara no tenen una majoria d'esquerres, però sí que tenen l'aval de Foment, ja ens diu molt de cap on camina aquest pressupost. Abans arriba Sánchez-Illibré li diu que sí al pressupost que Esquerra Republicana. Bé, són prioritats, nosaltres no aniríem a buscar Foment, aniríem a buscar a la ciutadania de Catalunya i les entitats representatives.

El nostre model, evidentment, no va amb la variant d'Olot i amb totes les conseqüències que pot suposar per la pagesia o pels propis aqüífers, però sabem que és un model que comparteixen també amb la dreta i el centredreta d'aquest país, sí, sí, és una realitat, no passa res perquè vostès són capaços, són els únics, és l'únic partit, crec que són capaços d'estar a missa i alhora repicar, tot i que la dita diu que això no pot ser, però vostès sí que són capaços, perquè són capaços de parlar de creixement sostenible, que això no s'aguanta per enlloc, alhora que parlen de transició ecològica. Per tant, els felicito per això, perquè vostès són capaços d'haver aconseguit superar un refrany català, i vostès són capaços d'anar a missa i repicar les campanes. Nosaltres no, no en som capaços.

Pel que fa a les renovables, evidentment nosaltres els hem defensat sempre, quan vam defensar la llei del 2010, del 2017, la Llei del canvi climàtic, amb tots els seus impostos, que els recordo que alguns d'aquests impostos que vostès el 2017 hi van donar suport ara hi han votat en contra, amb algunes de les mocions. Impostos climàtics per afavorir precisament aquesta transició ecològica que hauríem de fer, però que després vostès es contradueixen i voten en contra del que diu la pròpia llei. Li recordo perquè potser els del no són vostès, encara que algunes coses sí, evidentment. I les renovables nosaltres sí que les volem, evidentment, i en els municipis on estem les despleguem, però les despleguem amb els criteris que diu la Llei del canvi climàtic, i prioritzem els criteris que diu la Llei del canvi climàtic, que no pas de la manera com ho fan vostès, que és la mateixa manera que ja fa anys que es va portant precisament també a l'Estat espanyol, que sota cap criteri, sota cap planificació i que les empreses privades, les que sustenten el model econòmic que vostè també defensa, es van forrant a costa de la ciutadania amb beneficis milionaris, com vostès ja saben, i aquest no és el nostre model, no, no, el nostre és el de la participació, el d'un sistema democràtic, distribuït, de proximitat..., el que diu la Llei del canvi climàtic.

Després diu sobre els ajuntaments. Home, clar que és molt millor que te'n donin deu que continuar tenint-ne dos, però potser el debat hauria de ser també, és a dir, estem contents perquè avui se'n donin deu? Sí, però estaríem més contents sabent quin model es continuarà per als propers anys i què ha passat a totes aquestes últimes dècades d'infr finançament constant dels ajuntaments, sigui amb el pressupost ordinari o amb la desaparició del PUOSC com posts reformats que no arribaven a l'alçada de les necessitats dels nostres municipis, i aquesta hauria de ser la política que ens ha de preocupar, la de si això és una cosa d'aquest any o serà estructural i s'anirà treballant perquè els ajuntaments realment tinguin el finançament necessari que necessiten per donar resposta a la necessitat dels veïns i les veïnes, al igual que els serveis públics, sigui sanitat, sigui educació, o sigui la xarxa ferroviària,

Perquè amb la xarxa sí que també, és veritat que amb la xarxa ferroviària, amb el desplegament, segurament ens entenem en molts de punts, i de fet els compartim, però a nosaltres ens preocupa molt que quan vostès parlen amb els grans titulars dels diners que destinaran a aquest tema, és un autoengany. El que no expliquen és que, per exemple, es destinaran molts diners a despeses d'autocars perquè no funcionen els trens. Per tant, una despesa inútil que si els trens funcionessin no s'hauria de fer. Per tant, hi ha un increment important de milions que es dediquen a la mobilitat pel mal funcionament de la mobilitat, i això té un responsable.

Per tant, aquí el que li deia abans, cal llegir bé la lletra petita, perquè els titulars són molt fàcils i els diaris els compren, però el que hem de llegir és la lletra petita, que és la que realment importa.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. En absentar-se també el Grup Mixt passaríem el torn de paraula a la diputada Ivana Martínez en nom del Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, presidenta. Jo seré molt breu, però jo crec que el que tenim molt clar tots i totes que estem aquí és que el país necessita pressupostos, i que no podem

contemplar cap altre escenari que no sigui una estabilitat que ara mateix es necessita, que hem d'arribar a acords que ens puguin permetre avançar a tots i a totes a aconseguir aquests serveis públics, en una forta educació, en infraestructures, en sanitat. Necessitem poder continuar els projectes de l'antic Govern i continuar treballant en els negocis de la investidura, tant amb Comuns i Esquerra Republicana.

Hi ha una frase que a mi m'agrada molt quan es presenten a les assemblees del partit que tots els alcaldes i alcaldables diuen «aquesta no és la meua llista». Doncs jo estic segura que tots els grups parlamentaris el que pensen que farien uns millors pressupostos, però ara mateix aquests són els millors que Catalunya té, són els millors que Catalunya pot necessitar, les entitats, els treballadors, les treballadores, els alcaldes i les alcaldesses, tot el país necessita uns pressupostos i els encoratjo, diputats i diputades, a arribar a acords, a remar cap a una Catalunya que avanci, que treballi per a tots i per a totes, i que els que ens van votar, o fins i tot els que no van votar, estiguin orgullosos de la feina que fem aquí. Jo crec que ara és el moment de no fallar al país.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I finalment passàrem al torn de paraula a l'honorable Conseller perquè pugui respondre als diferents grups parlamentaris per un temps aproximat de quinze minuts, però serem flexibles.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Molt bé. Jo també seré flexible intentant fer-ho abans dels quinze minuts. Ara no me'n restis! (*L'oradorriu.*)

En primer lloc, permeti'm, presidenta de la comissió i membres de la mesa, permetin-me, en primer lloc, dirigir-me al meu grup. Ho he dit, crec que, honestament, fent una reflexió de fons política sobre quines són les incerteses que afrontem en el món actual, més amb les que estem començant a afrontar en les darreres quaranta-vuit hores, és el moment de l'estabilitat, és el moment de la mirada llarga, és el moment dels grans consensos de país. Hem pogut presentar uns pressupostos que responen

a l'ideari polític en el que ens vàrem presentar davant la ciutadania, que era aquest element de la prosperitat compartida, fer créixer el país, obrir una nova etapa a Catalunya per mirar endavant, no posar la mirada en mirar enrere, sinó projectar els propers deu anys que té Catalunya per endavant i centrar-nos en què aquesta prosperitat sigui compartida, que sigui compartida socialment, que sigui compartida territorialment. Que sigui compartida socialment amb les polítiques que necessitem fer en matèria de salut, en matèria d'educació, en matèria de serveis socials, en matèria d'igualtat a les persones, però també en matèria de treball. Recordar..., sempre parlem de desenvolupament econòmic, però cal reivindicar el món del treball, l'element central, que té a veure amb augmentar el poder adquisitiu i les condicions de vida dels treballadors i treballadores d'aquest país, de les seves classes, també de les seves classes mitjanes, però també ho he dit, que sigui compartida territorialment. Aquest és un dels objectius amb els que nosaltres hem presentat aquests pressupostos i crec que mostra d'això també es veu en aquest capítol d'inversions, amb un creixement notable en el conjunt del territori.

És cert, hi ha comarques..., totes creixen, totes creixen, algunes creixen molt, molt més, altres creixen només molt més, i això també té a veure amb projectes determinats, amb projectes concrets, quan un projecte que acaba en un lloc, doncs a vegades comença a l'altre. Ara, a més, els dos diputats que estan aquí, també ara és el moment també del Camp de Tarragona, especialment amb les actuacions que s'estan fent tant de l'Hospital Joan XXIII com de les del TramCamp entre Salou, Vila-Seca i Cambrils, i espero especialment que puguem iniciar el més aviat possible la segona fase per connectar Reus i Tarragona amb aquesta connexió emocional entre les dues ciutats, això també és un exemple per al conjunt del país.

Amb relació a Esquerra Republicana. Senyor Jové, permeti'm ser optimista, li agafo la paraula, crec que compartim moltes coses de fons. Ho he dit, aquest any i mig crec que ha valgut la pena, hem demostrat que per la via de la feina, a vegades pensàvem que seria més fàcil i ha sigut més difícil, a vegades pensàvem que seria més difícil i ha sigut més fàcil, que depenent de moltes coses, però hem sigut capaços d'arribar a acords, acords dels quals estem assentant les bases. El model de finançament encara s'ha de votar i hi ha grups catalans que hi tenen molt a dir i els necessitem perquè això sigui possible. L'acord de Rodalies ens enganxa enmig

del desori que ens ha tocat viure en aquest darrer mes, però que certifica que el camí que hem emprès era el necessari i per tant, que per remuntar el sistema de Rodalies al país feia falta un traspàs, que el volem integral, que el camí és aquest, amb aquesta societat mixta que acabarà sent una societat cent per cent del Govern de la Generalitat, però que necessita fer un camí, i això ha sigut fruit de qüestions que han pogut arribar, ja sigui amb això, ja sigui a veure amb qüestions com té a veure amb la salut mental, amb l'amiant, amb la memòria històrica o amb l'Estatut dels municipis rurals. I per tant, com que soc positiu sobre aquest punt de vista i perquè crec que ambdues formacions polítiques sabem de la complexitat de les qüestions que tenim per endavant, crec que soc positiu en què els acords que tenim, ho he dit, vostès són exigents, nosaltres tenen el nostre compromís per poder seguir treballant i per poder seguir complint, farem tot allò que estigui a les nostres mans perquè això sigui així. També permetin-me que pensi que hem de ser positius en relació a la qüestió de pressupostos, vostès tenen la seva posició, jo la respecto, l'anoto, l'entenc. També els he de dir que el Govern segueix estenent la mà, segueix estenent la mà perquè els pressupostos surtin.

La història del país ens recorda que, malgrat que ens fixem fites molt ambicioses, cal seguir fent passes per avançar en el mentrestant. I ara és el moment dels pressupostos. El 2024 no hi va haver pressupostos, el 2025 no hi han hagut pressupostos i s'ha anat per la via els suplementes de crèdit, el 2026 no pot esperar més i no podem tenir els pressupostos del 2026 el desembre del 2026, perquè serà igual a no tenir-ne, perquè no executarem les polítiques, perquè no podrem posar els recursos que necessitem allà on ara mateix estan les prioritats polítiques del país. I crec que amb aquest exercici de confiança mútua hem de poder treballar, que és el bagatge que ens dona i la credibilitat que ens dona els acords complerts en el darrer any i mig, també la confiança mútua que en aquest camí ja estem plegats i que seguirem treballant, que seguirem treballant de forma conjunta per sortir-nos-en, però que en el mentrestant el país no es pot quedar sense pressupostos, i la gestió del mentrestant és fonamental a Catalunya. Catalunya, avui, ho dic, no pot renunciar a aquests 9.000 milions, no pot renunciar als 4.146 milions en inversió, no pot renunciar a tantes coses, i acords recents a què hem arribat també així ho demostren. La qüestió de l'empresa de Rodalies ho he dit, hem fixat una fita que té

una fita intermèdia per portar-nos a la fita final. Hi ha gent a altres grups de la cambra que proposen solucions màgiques, no?, «farem fora no sé qui i vindrà al cent per cent»; bé, no passarà res si anem per aquest camí, no passarà res per aquest camí, perquè no sé d'on trauran els trens i els maquinistes, a no sé que estiguin amagats en un pàrquing, que no ho sabem. Aleshores, hem fixat un camí, hem fixat un camí. Doncs el mateix, d'acord? Crec que tenim un camí de confiança mútua, l'hem de seguir treballant. La nostra mà està estesa, ho hem dit. Li agraeixo que vostès diguin que no tiren la tovallola, nosaltres tampoc. Ens emplaçarem a poder seguir treballant en aquest sentit.

El grup de Junts, hi ha coses en les que coincidim i hi ha coses que no. Jo vull posar més l'accent també en les coses que coincidim. Pensem que l'estabilitat és un valor, pensem que la moderació en moltes qüestions és un valor, que hem de fer un projecte de país que interpel·li a les classes mitjanes del país, que sigui capaç d'interpel·lar els sectors productius de Catalunya, aquest és el nostre compromís. També les inversions que hi ha en aquests pressupostos van encaminades aquí a abordar carpetes que fa massa temps que estaven dormint en els somnis dels justos. Ho he dit, a vegades no només té a veure amb la qüestió de la decisió política, jo crec que honestament, els seus governs han tingut decisió política per voler tirar endavant algunes d'aquestes qüestions i a vegades no han pogut, i jo sé com de difícil ha de ser voler fer i no poder, perquè no tens els recursos suficients, perquè el cicle econòmic no acompanya..., i a vostès també els ha tocat gestionar una part molt complicada del temps que ha viscut el país. Jo, per tant, quan dic «soc conscient del malestar d'on ve», soc conscient que els ha tocat gestionar una part complicada del país. Altres crec que no han sigut, diguem-ne, fruit de decisions polítiques amb orientacions polítiques que no són la nostra, que tampoc deuen haver contribuït gaire a enfocar aquest camí.

Però és cert que tenim algunes qüestions, vostè parlava sobre la condonació del deute del FLA. Torno al mateix, que important és pel país la gestió del mentrestant. Vostè vol estar al cent per cent, però si ara podem fer la condonació del 20, si o no? Vostè vol 20.000 milions més per a Catalunya, però si ara en tenim 4.000,

Fitxer 14

sí o no? És que portem tretze anys, eh? Portem tretze anys en els que aquests recursos no arriben. Ja, però no arriben. Què fem? Renunciem per sempre i, escolta, esperem a que plogui? Bé, de moment hem arribat a un acord.

Aleshores, el país es demostra en base a anar fent passes. Això de demanar recórrer cent quilòmetres però no recórrer-ne cap... El país necessita anar fent passes; dos millor que zero, tres millor que dos, quatre millor que dos. El nostre objectiu també és un objectiu ambiciós. Ara, també els hi dic: tretze anys amb el sistema caducat, un any i mig d'aquest govern, fruit dels acords amb els que hem arribat, amb el Govern d'Espanya i amb Esquerra Republicana. I hi ha una nova proposta de finançament. Altres ho podrien haver fet; no s'ha fet.

I, per tant, els dic: vostès són necessaris per a la política catalana. Vostès són necessaris. Vostès tenen contribucions a fer. El Govern també els espera en moltes qüestions. Per tant, no es pensi que no els interpel·lem. El meu objectiu, la meva obligació, és interpel·lar els grups que van donar suport a la investidura en l'aprovació dels pressupostos, perquè fixen l'orientació política i fixen els recursos que s'han de dur a terme, entre altres coses, per complir els acords d'investidura als que vam arribar. Ara, jo els dic: vostès en la resta de la legislatura tenen aportacions a fer. Sí, el Govern els espera per poder fer aportacions en moltes altres qüestions que tenim, també; en model de finançament, també; en la qüestió del FLA, també; en les qüestions que tenen a veure amb la reforma d'Administració, també. Vostès també tenen qüestions a aportar en la resta de la legislatura sobre algunes de les qüestions importants.

Senyor Fernández, sobre qüestions que vostè ha apuntat, ho he dit: aquest és un govern que practica la bona gestió econòmica; que practica la bona gestió econòmica i que demostra que es pot avançar en un camí de la reducció del dèficit, de la reducció del deute i, a la vegada, d'augmentar la despesa en aquelles qüestions que tenen a veure amb les inversions que afecten la cohesió social, també el sector productiu del país. Volem ser un país que avanci en la nostra autonomia estratègica en matèria tecnològica, per ser menys dependents dels Estats Units i de la Xina? Necessitem centres de recerca com [#02.08 el CEAB] o l'Innofab per la

construcció d'un ecosistema de microprocessadors fets amb tecnologia europea i basat a Catalunya? Doncs necessitem invertir aquests recursos en la seva construcció a Cerdanyola del Vallès. Necessitem poder dotar-nos de major connectivitat a l'entorn metropolità del país, sí o no? Bé, doncs, en aquest sentit, estem avançant en la qüestió de la B-40. Necessitem dotar el Maresme d'una millor qualitat de les seves infraestructures amb la pacificació de la Nacional II? Li dic per recordar el que he dit abans, que ens anem passant el testimoni: algunes de les qüestions que estic explicant avui tenen a veure amb acords subscrits per governs anteriors amb les encomandes de gestió amb l'Estat. Així s'avança.

I, per tant, sí, l'hi dic: és un govern que aplica la bona gestió econòmica, però per destinar el màxim de recursos possibles allà on el país els necessita. Per moltes anècdotes i «xiste» que vostè em vulgui fer d'algunes qüestions. Acudit que vostè em vulgui fer d'algunes qüestions. Estem destinant els recursos allà on el país els necessita. I és així i, per tant, li podem posar la salsa que vulguem, però el país necessita avançar, el país necessita pressupostos i el país necessita destinar aquests recursos, sí, a l'educació li he dit, no? És que vostè..., el seu departament creix més que la resta.» Bé, clar, jo... Ara ja he perdut la pàgina. Malament.

Vostè què prefereix? El trenta per cent de mil o el vint-i-u per cent de quinze mil? No ho sé. Amb els números que vostè fa, què prefereix? El trenta per cent de mil o el vint-i-u per cent de quinze mil, sabent que, a més, en el sector de la salut portem, a més, arrastrant als números de fa anys tot el que té a veure amb la despesa desplaçada, que estem reduint –que estem reduint– en treball amb el conjunt de la xarxa hospitalària, no?

Bé, sobre VOX, bé, crec que ho he dit. El model de concertació social del país, basat en el paper dels sindicats i en el paper de les patronals, és fonamental perquè també és democràcia, que tenen un paper com a institucions primordials del país. Cadascú ha de jugar el seu paper, igual que les cambres de comerç representen el que representen, les patronals són necessàries i els sindicats són necessaris i juguen un paper, sobre el qual, si volem un país fort, un país madur, un país sa..., el Govern els ha de recolzar i els ha de donar suport. I crec que actuar sobre el seu desprestigi

–actuar sobre el seu desprestigi– és soscavar la seva capacitat d'actuar com a actors institucionals a Catalunya.

I en aquesta política que ja sé que a vostès els fa molta gràcia i també de la cosa aquesta de l'acudit fàcil i tal li fan un flac favor, però sobretot se'l fan a vostès. Primer, perquè no contribueixen a res, perquè és un debat completament estèril que no aporta res. No hi ha cap proposta, no hi ha res. Només hi ha la buidor al darrere. I només li fan els jocs a algú que fins i tot ni tan sols s'ha presentat avui aquí. O sigui que, en fi, tampoc..., li he de dir que tampoc esperava molt, ara. M'ha fet gràcia que ha dit que vostè preferia els pressupostos del senyor Aragonès que aquests, perquè li deu semblar que augmentant 9.000 milions..., diu que li sembla molt. És el Departament d'Educació. Són les nòmines de tots els mestres. 9.000 milions sap què són? Les nòmines de tots els mestres de Catalunya i el cost de totes les escoles i de tot el sistema educatiu de Catalunya; 9.000 milions. Ja sé que de vegades es planteja: «Podrien haver-hi suplementes de crèdit?» Perdríem 1.500 milions amb suplementes de crèdit. Tot el cost del Departament de Recerca. És com si haguéssim d'agafar avui i tanquéssim tot el Departament de Recerca.

I a la CUP, miri, li he de dir, i ja ho sabem, però és que tampoc... No vull abundar en les diferències, eh?, però li he de dir que vostès no tenen cap problema quan es tracta d'aprovar pressupostos amb partits de dretes i tenen molts problemes quan es tracta d'aprovar pressupostos amb partits d'esquerres. I això algunes vegades també ens ho haurem de dir, eh? Sí, sí, clar. «D'una en una, tots a Fuenteovejuna», eh? Vull dir que... Bé, això algun dia ens ho parlarem també. O no? Jo tampoc li estic demanant el seu suport, però el que li dic és que aquest govern té una orientació progressista –progressista–, que pot anar de moltes orientacions, des del centre, diguem-ne, fins a l'esquerra, perquè té un model de país pensat per governar per a tothom, per no deixar ningú enrere. I aquestes són les nostres prioritats. Ja està.

I a mi m'agradaria, li he de dir, que vostès tampoc s'exclouessin tant, cada vegada que un govern d'esquerres presenta un projecte progressista en aquest país. Ja estaria bé que de tant en tant les forces progressistes es poguessin entendre. Jo li he dit: el seu model econòmic està a les antípodes del meu, perquè vostè m'ha dit:

«Nosaltres hem desplegat les energies renovables.» Quines? O sigui, convivim... Jo vinc amb vostè a veure-les, perquè vaig per Catalunya i no n'hi ha ni una. Estem a la cua –estem a la cua. Clar, si el model de desplegament de les energies renovables és el seu, quin favor li estem fent al canvi climàtic a casa nostra? Per tant, també els hi he de dir: a tots ens hem de jutjar pel sedàs de les responsabilitats que hem ostentat.

He dit que no acabaria els quinze minuts. Deixo vint-i-quatre segons i els agraeixo a tots el to, les propostes. Crec que aquest és un debat que mantindrem durant tot aquest temps. Així que moltes gràcies. I són setze segons!

La presidenta

Moltes gràcies, conseller, per l'exposició en aquesta primera comissió per tractar els pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a l'any 2026. També a la secretària general, que avui l'acompanya, i a la resta dels membres de l'equip i del departament.

Acabem la sessió. I moltes gràcies a tots i a totes pel respecte durant la jornada.

La sessió s'aixeca a...